

Tirsdag den 17. maj 2011 (D)

1

95. møde

Tirsdag den 17. maj 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren om kommunernes økonomi.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Anmeldelse 12.05.2011).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.
Af Ellen Trane Nørby (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Carina Christensen (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Per Ørum Jørgensen (KD), Juliane Henningsen (IA), Lars-Emil Johansen (SIU), Høgni Hoydal (T), Edmund Joensen (SP), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 12.05.2011).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til socialministeren om mennesker med handicap.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Anmeldelse 12.05.2011).

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 33 [afstemning]:

Forespørgsel til skatteministeren om selskabsskat.
Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Anmeldelse 01.04.2011. Fremme 05.04.2011. Forhandling 12.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 59 af Mads Rørvig (V), Mikkel Dencker (DF) og Mike Legarth (KF)).

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 37 [afstemning]:

Forespørgsel til klima- og energiministerens om klimapolitiske og energipolitiske initiativer.
Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalgaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD).
(Anmeldelse 26.04.2011. Fremme 28.04.2011. Forhandling 13.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 60 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalgaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD). Forslag til vedtagelse nr. V 61 af Ole Hækkerup (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Per Clausen (EL)).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om Metroselskabet I/S og Arealudviklingsselskabet I/S med flere love. (Flytning af containerterminal i Københavns Havn).
Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 02.03.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betækning 28.04.2011. 2. behandling 12.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler. (Knallertkørekort og sanktioner ved ulovlig kørsel på knallert m.v.).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betækning 05.05.2011. 2. behandling 10.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetækning 12.05.2011).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om at ændre EU's traktater således, at Europa-Parlamentets rejsecirkus mellem Bruxelles og Strasbourg afvikles.
Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 25.02.2011. 1. behandling 17.03.2011. Betækning 08.04.2011).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om inspektioner, erklæringsafgivelse og kontrol i medfør af De Forenede Nationers konvention om forbud mod kemiske våben. (Forbud mod uden godkendelse at anvende visse kemikalier).
Af udenrigsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 31.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betækning 12.05.2011).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om teknologi-overførsel m.v. ved offentlige forskningsinstitutioner og lov om almene boliger m.v. (Opfølgning på evaluering af universitetsloven, internationale uddannelsessamarbejder og selskabsdannelse ved udbud af uddannelse i udlandet m.v.).
Af videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen).
(Fremsættelse 10.02.2011. 1. behandling 22.02.2011. Betækning 05.05.2011).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. (Implementering af CCS-direktivet, efterforskning og indvinding af geotermisk energi, påbud om tredjepartsadgang til anlæg til indvinding, behandling og transport af olie og gas m.v.).
Af klima- og energiministerens (Lykke Friis).
(Fremsættelse 09.02.2011. (Omtrykt). 1. behandling 25.02.2011. Betækning 12.05.2011).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget, folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende grønlandske forhold og folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende færøske forhold.

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsættelse i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen 11.05.2011).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om den kønsmæssige fordeling i offentlige udvalg, kommissioner og lign.

Af Pia Adelsteen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 29.03.2011).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af officielle ordener og medaljer.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.03.2011).

15) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Udenrigsministerens redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

Finansudvalget har afgivet beretning om Finansudvalgets arbejdsform m.v.

(Beretning nr. 6).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:**Forespørgsel til finansministeren om kommunernes økonomi.**

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 12.05.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:**Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.**

Af Ellen Trane Nørby (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Carina Christensen (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelson (LA), Per Ørum Jørgensen (KD), Juliane Henningsen (IA), Lars-Emil Jo-

hansen (SIU), Høgni Hoydal (T), Edmund Joensen (SP), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).

(Anmeldelse 12.05.2011).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:**Forespørgsel til socialministeren om mennesker med handicap.**

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 12.05.2011).

Kl. 13:00

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 33 [afstemning]:**Forespørgsel til skatteministeren om selskabsskat.**

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Anmeldelse 01.04.2011. Fremme 05.04.2011. Forhandling

12.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 59 af Mads Rørvig (V),

Mikkel Dencker (DF) og Mike Legarth (KF)).

Kl. 13:01

Afstemning**Formanden :**

Forhandlingen er sluttet, så vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse nr. V 59 af Mads Rørvig (V), Mikkel Dencker (DF) og Mike Legarth (KF), og der kan stemmes.

Det er klart, at man stemmer helt efter egen overbevisning; man skal bare lige være sikker på, at farven passer til ens egen overbevisning.

Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF og SP), imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 1 (SIU).

Forslag nr. V 59 er vedtaget.

Hermed er forespørgslen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 37 [afstemning]:**Forespørgsel til klima- og energiministeren om klimapolitiske og energipolitiske initiativer.**

Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalgaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD).

(Anmeldelse 26.04.2011. Fremme 28.04.2011. Forhandling

13.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 60 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalgaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD). Forslag til vedtagel-

se nr. V 61 af Ole Hækkerup (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Per Clausen (EL)).

Kl. 13:02

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen om redegørelse nr. R 12 og redegørelse nr. R 13 blev foretaget sammen med denne forespørgsel, og forhandlingen er sluttet.

Her drejer det sig om afstemning om de stillede forslag til vedtagelse, og der foreligger to forslag. Først stemmer vi om forslag nr. V 60 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalggaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF, LA og SP), imod stemte 51 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 60 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 61 af Ole Hækkerup (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen Poulsen (RV) og Per Clausen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om Metroselskabet I/S og Arealudviklingsselskabet I/S med flere love. (Flytning af containerterminal i Københavns Havn).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 02.03.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betænkning 28.04.2011. 2. behandling 12.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, SIU og SP), imod stemte 0, hverken for eller mod stemte 2 (EL).

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler. (Knallertkørekort og sanktioner ved ulovlig kørsel på knallert m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betænkning 05.05.2011. 2. behandling 10.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 12.05.2011).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag. Der er ingen, der beder om ordet, og så er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg med undtagelse af Enhedslisten)?

Det er vedtaget.

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed. Der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 63 (V, DF, KF, RV, LA og SP), imod stemte 47 (S, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om at ændre EU's traktater således, at Europa-Parlamentets rejsecirkus mellem Bruxelles og Strasbourg afvikles.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 25.02.2011. 1. behandling 17.03.2011. Betænkning 08.04.2011).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen beder om ordet som ordfører for forslagsstillerne. Værsgo.

Kl. 13:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Det her forslag vedrører jo et af de mere absurde elementer ved EU-samarbejdet, nemlig at Europa-Parlamentet holder møder i to forskellige byer, henholdsvis i Bruxelles og Strasbourg. Det giver anledning til en masse unødvendig rejsen frem og tilbage, som koster de europæiske skatteydere mindst 180 mio. euro om året. Miljømæssigt er rejseriet årsag til en årlig ekstra udledning på mindst 19.000 t CO₂, og politisk betyder rejseriet, at Parlamentet fungerer dårligere, end hvis det kun havde et hovedsæde. Det er jo ikke, fordi Europa-Parlamentets funktion er noget, der nødvendigvis bekymrer mig voldsomt meget, men jeg synes alligevel, at der ikke er nogen grund til at gøre dårlige ting dårligere, som man gør med det her rejseri.

Der er jo heller ingen tvivl om, at medlemmerne af Europa-Parlamentet hellere end gerne ville have koncentreret møderne, sådan at man holder møderne i Bruxelles. Det gælder medlemmerne af Europa-Parlamentet generelt, og det gælder såmænd også medlemmer af Europa-Parlamentet i Frankrig, som jo ellers er de medlemmer, som har fået mulighed for at holde møderne i deres eget land.

En forklaring på, at der er den her meget massive modstand mod at holde møderne i Strasbourg, er vel også, at mulighederne for at rejse til Strasbourg er ganske dårlige. Det er også noget, der rammer de danske medlemmer af Europa-Parlamentet. Nu er det bare sådan, at selv om Europa-Parlamentet har den klare opfattelse, at møderne bør holdes et sted og kun et sted og kun i Bruxelles, så er det sådan set ligegyldigt, hvad Europa-Parlamentet mener, fordi det fremgår af en retligt bindende protokol til EU's traktater, at Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder de 12 månedlige plenarrækkemøder, herunder også budgetmøderækken, der. Yderligere plenarrækkemøder afholdes i Bruxelles, og Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles.

Det er altså en del af traktaten, at møderne skal være adskilte, og det er derfor, at vi fra Enhedslistens side har stillet et beslutningsforslag om, at den danske regering skal rejse kravet om, at man ændrer Lissabontraktaten, sådan at man får mulighed for at afvikle Europa-Parlamentets møder i kun en by.

Den kritik, der har været af det her fra Europa-Parlamentets side, har jo også mødt modstand, kan man sige, fra det franske udenrigsministerium, som siger, at reglerne jo er fastlagt i EU-traktaten, men som også siger, at ingen i mange år har rejst spørgsmål om Parlamentets rejsecirkus i Rådet, hvor EU-landenes regeringer mødes. Hvis den udtalelse står til troende, betyder det altså, at på trods af at der i det danske Folketing er enighed om, at man skal gøre op med, at møderne holdes i to lande med de økonomiske konsekvenser, det har, med de miljømæssige konsekvenser, det har, så bliver der i realiteten ikke gjort noget som helst for at få ændret på praksis. Og det

er måske derfor, at det er sådan lidt bemærkelsesværdigt, at i det betækningsbidrag, som gives fra alle partier med undtagelse af Enhedslisten og Dansk Folkeparti, fremgår det, at man er helt enig med Enhedslisten i beslutningsforslaget, og at man stadig vil arbejde på at sikre, at møderne kun holdes i en by.

Desværre vil man ikke gøre det eneste – det eneste – der kan få nogle konsekvenser, nemlig at stille krav om, at det ændres i traktaten, for det er jo forudsætningen for, at det kan blive lavet om. Og derfor må jeg sige, at det måske nok er en smule hyklerisk, at man gør så meget ud af i betækningsbidraget at beskrive, at man er helt enig i indholdet af Enhedslistens beslutningsforslag, man bakker og så op om Parlamentet, vel vidende at Parlamentet intet kan gøre for at ændre det, og så stemmer man imod et forslag, der indeholder det eneste konkrete skridt, man kan tage fra det danske Folketings side, fra en dansk regerings side, for at få gjort op med det her rejsecirkus.

Det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig ærgerligt, og hvis man skulle være en lille smule uvenlig i forbindelse med det her, kunne man sige, at de eneste, som Europa-Parlamentets rejsecirkus gavner, formentlig er EU-modstanden og EU-skepsisen blandt befolkningerne. Så af den grund er det da vældig fint, at der er et flertal i det danske Folketing, der ikke vil gøre op med det, for det er godt at få styrket EU-modstanden og EU-skepsisen i de europæiske befolkninger, men det er bare ærgerligt, at det skal koste så mange penge og føre til så meget unødvendig miljøforurening, at man opretholder de her to mødesteder, og at man i realiteternes verden fra en dansk regerings side og fra det danske Folketings side ikke gør noget som helst for at få gjort op med det.

Kl. 13:10

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke flere der har bedt om ordet, så går vi til afstemning.

Kl. 13:10

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For beslutningsforslaget stemte 21 (DF, EL og LA), imod stemte 87 (V, S, SF, KF, RV og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om inspektioner, erklæringsafgivelse og kontrol i medfør af De Forenede Nationers konvention

om forbud mod kemiske våben. (Forbud mod uden godkendelse at anvende visse kemikalier).

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 31.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betænkning 12.05.2011).

Kl. 13:11

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:11

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt af Folketinget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om teknologioverførsel m.v. ved offentlige forskningsinstitutioner og lov om almene boliger m.v. (Opfølgning på evaluering af universitetsloven, internationale uddannelsessamarbejder og selskabsdannelse ved udbud af uddannelse i udlandet m.v.).

Af videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen).

(Fremsættelse 10.02.2011. 1. behandling 22.02.2011. Betænkning 05.05.2011).

Kl. 13:12

Forhandling

Formanden :

Hr. Per Clausen beder om ordet som ordfører og får det.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Tak for det. Sagen er, at kernen i det her lovforslag jo er diskussionen om, hvordan universiteterne skal styres, og hvordan forholdet mellem universiteterne og statsmagten, ministeriet, skal reguleres. Man indførte jo i 2003 i Danmark et nyt system, hvor man gik fra at have et system, hvor det i al væsentlighed var de ansatte sammen med studerende, som stod for den interne styring på universiteterne. Det gik man væk fra, og man begrundede det med, at man skulle have professionelle ledelser, at det skulle være ligesom ude i erhvervslivet. Man glemte så lige, at der ikke rigtig var nogen aktionærer til at udpege bestyrelsen og forskellige andre ting. Man ville indføre en enstrengt ledelsesstruktur, sådan at man kunne få etableret hierarki i universiteternes ledelse. Man sagde også dengang, at det skulle bruges til at sikre, at universiteternes topledelse nu blev så professionel,

at man kunne, om jeg så må sige, reducere den statslige kontrol af og styring med universiteterne.

Nu har vi jo haft den her styreform på universiteterne i nogle år. Der er lavet evalueringer af den, og der er blevet rejst en meget skarp kritik af styreformen af både de ansatte på universiteterne og de studerende, som mener, at den ledelsesform, der er nu, hverken er professionel eller effektiv, men at den til gengæld effektivt afskærer studerende og medarbejdere fra at få indflydelse på, hvordan tingene foregår på universitetet.

Det har ført til, at der er kommet et lovforslag fra ministerens side – et lovforslag, der jo støttes af forligspartierne på det her område, nemlig Venstre, Konservative og Socialdemokraterne. Det er et forslag, hvor man på den ene side siger, at fremover skal universiteternes ledelse sikre, at medarbejdere og studerende har medbestemmelse, men på den anden side understreger, at det naturligvis er universiteternes rektorer, som bestemmer det hele. Og det er så i den udstrækning, at universiteternes rektorer mener, at det er passende at lytte til studerende og medarbejdere, at de kan få medindflydelse.

Ordet medbestemmelse har givet anledning til megen polemik, fordi man fra universiteternes nuværende ledelsers side jo syntes, at det gav anledning til illusioner om, at der skulle være tale om medbestemmelse. Det dementeres i høringssvar, det dementeres i svar, som er kommet fra ministeren: Der er ikke tale om, at universiteterne bliver forpligtet til i nogen bestemt form at give medarbejdere og studerende medbestemmelse. Tværtimod flytter man i virkeligheden verden mere magt over til rektor.

Det er det første interessante element i det her forslag. Og man kan sige, at baggrunden for, at man flytter mere magt over til rektor, er en række erfaringer med, hvordan det går, når man får professionelle ledelser – f.eks. på Københavns Universitet og på den tidligere handelshøjskole i København, der jo nu har fået et fint engelsk navn for at understrege, hvor professionelt og fint det er blevet, men hvor man jo også har store vanskeligheder med at lede institutionen fornuftigt. På trods af, at det er dér, hvor man hævder, at man uddanner fremtidens ledere i erhvervslivet, så kniber det virkelig med at finde ud af det. Så det er jo ikke, fordi man har så fantastisk gode erfaringer.

Det andet element, som jeg godt vil hæfte mig lidt ved, er, at man faktisk med det lovforslag, der ligger her, skærper ministerens mulighed for at styre og kontrollere, hvad der foregår på universiteterne, fordi ministeren får mulighed for at lave nogle bindende mål i de udviklingskontrakter og aftaler, der skal laves mellem universiteterne og ministeriet. Så man går altså i virkeligheden to veje, i modstrid med hvad man selv har sagt at man ville gøre med det her lovforslag. For det første indfører man mere magt til universiteternes rektorer, og for det andet indfører man en stærkere mulighed for statslig styring af universiteterne.

Derudover er der elementer i lovforslaget, som peger i den rigtige retning. Man har fundet ud af, at det er en dårlig idé, at universiteternes bestyrelser skal være selvsupplerende. I stedet for skal man nedsætte et organ, der udvælger, altså som skal vælge dem, der skal sidde i bestyrelserne. Og som man skriver, udelukkes det ikke, at der kan indgå studerende og ansatte på universiteterne i de organer, der skal vælge bestyrelserne. Det er dog alligevel noget, at man ikke udelukker de ansatte og de studerende fra at være med til at vælge bestyrelserne, men man giver heller ingen sikkerhed for, at de bliver engageret eller involveret, og det synes vi unægtelig er den omvendte verden.

Det er ligesom, når man et andet sted gør meget ud af at sige, at det ikke er umuligt for de råd og organer, hvori der indgår studerende og medarbejdere fra universiteterne, at henvende sig til universitetets ledelse. Det vil sige, at man ikke har suspenderet ytringsfriheden og muligheden for at ytre sig, men man skriver også, at det dog vil være sådan tvivlsomt, om man åbner op for, at de organer, som

består af medarbejdere og studerende, kan henvende sig direkte til universitetets topledelse uden at gå igennem universiteternes hierarki.

Så jeg vil sige, at de forandringer, der ligger i det her lovforslag, enten peger på meget små ændringer eller ændringer, der går i den direkte forkerte retning.

Kl. 13:17

Enhedslisten har så stillet nogle ændringsforslag. Vi havde faktisk oprindeligt tænkt os, at vi ville foreslå, at der blev mulighed for, at de universiteter, der ønskede det, kunne indføre et system, hvor de gav medarbejdere og studerende direkte medbestemmelse. Men det er vi blevet belært af Videnskabsministeriet og videnskabsministeren om ikke kan lade sig gøre, for det vil være sådan imod hele sammenhængen i loven, hvis man indfører det. Det kan vi altid diskutere om det vil være, men ikke desto mindre er vi i hvert fald endt med at stille nogle forholdsvis beskedne ændringsforslag, som jeg dog alligevel vil sige efter Enhedslistens opfattelse vil give nogle klare forbedringer, hvis man vedtager dem.

Det første er, at vi faktisk vil have afskaffet de pligtige mål i udviklingskontrakterne. Vi har godt bemærket, at i stedet for at man skal kunne pålægge universiteterne at skulle opfylde konkrete mål, kan man pålægge universiteterne at fastsætte mål, og der ligger vel i det et synspunkt om, at der skal være en eller anden form for dialog. Men efter vores opfattelse ændrer det ikke ved, at man stadig væk fra videnskabsministerens side ønsker at have mulighed for at pålægge universiteterne nogle ganske bestemte handlinger. Og det opfatter vi sådan set som værende i modstrid med den akademiske frihed, som man i hvert fald tidligere har sagt at man gerne vil give universiteterne.

Det andet ændringsforslag, som vi har stillet, drejer sig om, at universitetets medarbejdere og studerende bliver repræsenteret i de indstillingsorganer og udpegningsorganer, der skal udpege bestyrelserne – vi mener, at det skal sikres. Vi er glade for, at Dansk Folkeparti, SF og Det Radikale Venstre støtter ændringsforslaget, og mon ikke vi siger, at vi er en anelse forbavsede over, at det kan være socialdemokratisk politik, at de ansatte og studerende ikke skal sikres en plads i indstillingsorganer og udpegningsorganer.

Det andet ændringsforslag, som vi har stillet, og som også får støtte fra Dansk Folkeparti, SF og Det Radikale Venstre, er et forslag om, at man skal høre de kollegiale organer og det akademiske råd, inden bestyrelsen udarbejder universitetets vedtægter og ændringer. Altså, bare en simpel høringsøvelse gøres til en pligt, som universiteternes bestyrelser har. Men også det er åbenbart for skrap kost til Venstre, De Konservative og Socialdemokraterne, når det handler om demokrati.

Det sidste ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet, handler om at forsøge at sikre den frie forskning for den enkelte universitetsansatte forsker bedre, end det er gjort i den eksisterende lovgivning og i det lovforslag, der ligger her. Vi har så forsøgt os på den måde, som også de faglige organisationer på området har sagt at man skulle prøve at gøre det på. Det kunne sikkert gøres på andre måder. Det, man bare må konstatere er rigtig ærgerligt nu, er, at man ikke efter vores opfattelse på tilfredsstillende vis har sikret den frie forskning for den enkelte forsker. Og så længe, man ikke har sikret det, har man i realitetens verden ikke sikret den frie forskning, som efter Enhedslistens opfattelse er et væsentligt grundprincip og et væsentligt element i forbindelse med at få universiteterne til at fungere.

Men jeg håber selvfølgelig på, at der vil kunne vise sig en lille smule bredere tilslutning til vores ændringsforslag ved afstemningen, end det fremgår af betænkningen. Ellers kan jeg i hvert fald love, at den diskussion om universiteterne og universiteternes styrelse, der vil komme, allerede er i gang og vil blive genrejst efter valget, og den vil sikkert også blive genrejst, hvis vi skulle få en ny regering, eftersom to af de tre partier, som man hævder muligvis vil

komme til at indgå i en ny regering, i hvert fald på en lang strækning har samme opfattelse, som Enhedslisten har. Så det ser vi frem til at forsøge at få gjort noget ved, også efter et valg.

Kl. 13:21

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke andre, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:21

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af et flertal i udvalget med undtagelse af Enhedslisten?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (EL), tiltrådt af et andet mindretal (DF, SF og RV). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 40 (DF, SF, RV og EL), imod stemte 69 (V, S, KF, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (EL), tiltrådt af et andet mindretal (DF, SF og RV). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 39 (DF, SF, RV og EL), imod stemte 69 (V, S, KF, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 af et mindretal (EL). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 7-8, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse. Det skete ikke.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. (Implementering af CCS-direktivet, efterforskning og indvinding af geotermisk energi, påbud om tredjepartsadgang til anlæg til indvinding, behandling og transport af olie og gas m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).

(Fremsættelse 09.02.2011. (Omtrykt). 1. behandling 25.02.2011. Betænkning 12.05.2011).

Kl. 13:24

Forhandling

Formanden :

Anmodes der om ordet? Hr. Per Clausen beder om ordet som ordfører og får det også til denne sag.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Man må jo håbe, at der er lidt tilbage af stemmen. Men jeg vil sige, at der sådan set er ét element i det her lovforslag, som påkalder sig opmærksomhed og politisk debat, og det er spørgsmålet om lagring af CO₂ i undergrunden. Det er jo en metode til at slippe af med CO₂, og vi skal af med CO₂'en, fordi vi skal begrænse CO₂-udslippet for at undgå risikoen for klimaforandringer.

Det ærgerlige ved CO₂-lagring er jo, at det for det første er meget dyrt at gennemføre, at vi for det andet ikke er helt sikre på, hvordan det virker, særlig på lang sigt, og at vi for det tredje kan konstatere, at det vil stille krav om, at vi skal bruge betydelig mere energi, hvis vi vil lagre CO₂ i undergrunden, end hvis vi valgte ikke at lagre CO₂ i undergrunden. Så det er altså dyrt, har en tvivlsom effekt og er energikrævende.

Det er jo ikke lige den mest fornuftige måde at løse CO₂-udfordringen og klimaudfordringen på, hvis vi har den grundopfattelse, at det handler om at reducere vores energiforbrug, og at det også handler om at gøre os uafhængige af fossile brændstoffer. Derfor havde vi også en lang og for så vidt interessant debat om det ved førstebehandling, og det har da også fyldt noget i udvalgsarbejdet.

Vi er nu kommet dertil, at klima- og energiministeren, som hun siger, er indstillet på, at en beslutning om at anvende CO₂-lagring i undergrunden skal behandles i Folketinget, før man sætter det i værk. Det er lidt uklart, hvordan den behandling skal foregå, for det er åbenbart meget magtpåliggende for ministeren at sikre, at lovgivningen åbner op for, at man kan lagre CO₂ i undergrunden. Men ministeren har da lovet, at det kommer op i Folketinget.

Jeg vil gerne sige, at vi i Enhedslisten har den opfattelse, at det, hvis man ikke har nogen aktuelle planer om at lagre CO₂ i undergrunden, så er bedre, at det fremgår af lovgivningen, at det gør man ikke. Så kan vi jo altid, hvis der skulle vise sig et behov for det, ændre det ved at lave loven om. Det foregår jo også i Folketinget, men det foregår ganske rigtigt ved hjælp af tre behandlinger og altså efter en grundig og seriøs behandling i modsætning til, hvad man måske kunne frygte, hvis det sådan skal hastes igennem en sen natte-time ved et ekstraordinært indkaldt Folketing.

Så Enhedslisten synes sådan set ikke, der er noget, der taler imod det ændringsforslag, vi har stillet, og som vil betyde, at man på nu-

værende tidspunkt siger, at lagring af CO₂ i undergrunden ikke er muligt inden for lovens rammer, fordi man altså kan lave det om efterfølgende, hvis man synes, det er nødvendigt. Og der er jo, så vidt jeg har forstået, ikke nogen i det danske Folketing – muligvis med enkelte undtagelser – der mener, at CO₂-lagring i undergrunden bør indgå i vores energipolitik på nuværende tidspunkt. Det ville, vil jeg sige, også være meget, meget dumt.

Det, der undrer os, er ikke så meget regeringens holdning i den her sag, for en minister vil vel altid gerne sørge for at holde alle døre åbne, og der står jo også, at ministeren ikke vil fraskrive sig, at CO₂-lagring i undergrunden kan blive et nyttigt redskab i fremtiden. Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre beskriver i deres politiske bemærkninger til lovforslaget sådan set en række af de synspunkter, som Enhedslisten deler, nemlig at man ikke vil have lagring af CO₂ baseret på CO₂ fra energiproduktion fra fossile brændsler. Det vil man sådan set formentlig heller ikke have engang i fremtiden. Det kan jo hænge sammen med, at vi har en fælles forståelse af, at vi skal gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer, og at det så er mærkeligt at bruge megen energi og mange penge på at udvikle en særlig lagringsform for noget, man ikke vil bruge.

Det kunne jo logisk nok føre til, at man stemte for Enhedslistens ændringsforslag, fordi vi tilsyneladende er enige. Når man så undlader at ville stemme for det, er det med en henvisning til, at man ikke kan udelukke, at vi en gang i fremtiden får brug for at hive noget CO₂ ud af en produktion, som er baseret på biomasse, og til det vil jeg sige: Nej, det kan man ikke udelukke. Men der er jo ingen tvivl om, at det også med hensyn til det forhold ikke virker som nogen logisk løsning, for al den stund at biomasse er en begrænset ressource, at det kræver mere energi, hvis man skal basere sin energiproduktion på, at man også har CO₂-lagring, og at det er en dyr løsning, så er der ikke meget, der tyder på, at det skulle blive relevant.

Men jeg vil da gerne for skams skyld gentage, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at skulle tingene udvikle sig anderledes, end Enhedslisten forestiller sig, så er det klart, at det også på det område vil være muligt efterfølgende at lave lovgivningen om, hvis det er nødvendigt. Vi ser bare ikke nogen grund til at have en ladeport åbnet for, at man kan gå i gang med CO₂-lagring med henvisning til et muligt, teoretisk projekt i fremtiden.

Kl. 13:29

Så derfor må jeg indrømme, at jeg er en lille smule desorienteret over, hvad der får oppositionspartier til at stemme imod Enhedslistens ændringsforslag, der jo ikke berører det, som oppositionspartierne – Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF – i øvrigt går ind for, og som Enhedslisten ganske vist også er skeptisk over for, nemlig tanken om, at man skal bruge CO₂ til at presse noget mere olie ud af Nordsøen.

Det er ikke, fordi vi har den samme skepsis, som andre har, altså om det overhovedet er teknisk muligt, men det er jo, fordi vi har det grundsynspunkt, at det, når alle de internationale planer for løsningen af vores klimaudfordring, som jeg kender til, opererer med, at en ikke uvæsentlig del af de oliereserver, der endnu ikke er kommet op af undergrunden, skal blive der, så kan virke lidt underligt, at der hos nogen i Danmark, blandt de partier, som har en klar opfattelse af, at vi har en international klimaforpligtelse, åbenbart er den opfattelse, at det er rigtig, rigtig vigtigt at få vredet Nordsøen fuldstændig for olie.

Det kan vi ikke forstå, men jeg vil så bare for en god ordens skyld sige, at det jo på den måde ikke direkte har noget med Enhedslistens ændringsforslag til lovforslaget at gøre, så den uenighed kunne man såmænd godt leve med, uden at det havde konsekvenser. Men jeg synes altså, det er meget, meget uforståeligt, at man vil opretholde en mulighed for at gøre noget, man ikke vil, fordi det kunne

være, at man ombestemte sig en gang i fremtiden. Det synes vi er et rigtig dårligt argument.

Derfor kan man jo altid gøre sig alle mulige overvejelser om, hvorvidt der kunne ligge andre begrundelser bag ønsket om at bevare muligheden for at lave CO₂-lagring – det er det ikke muligt med sikkerhed at kunne sige noget om – men jeg kan i hvert fald love for, at Enhedslistens modstand, som den kommer til udtryk her, også vil komme til udtryk, hvis der skulle være nogen forsøg på at få ændret den linje i fremtiden, medmindre de saglige argumenter, som er de rigtige imod CO₂-lagring i dag, nemlig at det er dyrt, at det er usikkert, og at det er energikrævende, på længere sigt kan gendrives. Så er vi naturligvis villige til at genoverveje vores standpunkt. Indtil da synes vi, det er fornuftigt at have en klar lovgivning på området.

Kl. 13:31

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg sagde på SF's vegne under førstebehandlingen, at ideen med at hive CO₂ ud af røggassen fra vores kraftværker på kul- og naturgasområdet – og skulle der også være et enkelt på olieområdet så også det – er en dårlig idé. Det er dyrt, og det er unødvendigt. Det er unødvendigt for at realisere det, vi vil, nemlig at få en dansk energiforsyning, der bygger på hundrede procent vedvarende energi.

Vi har selvfølgelig undervejs bokset med ministeren om det her, for ministeren har jo også lavet en energistrategi, der hedder, at Danmarks energiforsyning skal være uden kul, olie og gas, og ministeren har sagt, at når vi er enige om det langsigtede mål, kunne vi så ikke også være enige om at sige, at vi i hvert fald ikke skal lave det her nummer med at hive røggassen ud af kraftværkerne og smide den ned i undergrunden, fordi vi har de grønne teknologier, og så vi behøver vi ikke at bruge de her koksgrå teknologier.

Det har ministeren ikke villet eller ikke haft bemyndigelse til at afskrive sig, men vi er faktisk nået et skridt på vejen, og det synes jeg er vigtigt at fremhæve her. Vi er nemlig nået frem til et bidrag fra ministeren, der siger, at de her teknologier ikke vil blive brugt, medmindre sagen først har været til en principiel debat i Folketingssalen. Jeg vil godt sige, at det er jeg rigtig glad for at ministeren har sagt og skrevet, og at det står i betænkningen, for det mener jeg er et stort fremskridt. Og da vi jo i hvert fald er tæt på et flertal her i Folketinget, der under ingen omstændigheder vil bruge det, så vil jeg sige, at det er et rigtig vigtigt betænkningssbidrag, for det vil betyde, at også Venstre og Det Konservative Folkeparti, hvis man skulle få lyst til det her i de kommende år, så er nødt til at tage debatten i Folketingssalen, og det mener jeg er rigtig kvalificerende.

Så vil jeg i øvrigt bare opfordre interesserede til at læse det fælles betænkningssbidrag, der er fra SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, hvor vi redegør temmelig grundigt for vores holdning på det her område.

Kl. 13:33

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, Så er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 13:33

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget? De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal, Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 17 (SF og EL), imod stemte 90 (V, S, DF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 6, stillet af det samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 7 af et mindretal, Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 17 (SF og EL), imod stemte 91 (V, S, DF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 8 af et mindretal, Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 2 (EL), imod stemte 62 (V, DF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte 45 (S og SF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 9-14, tiltrådt af udvalget? De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det var sidste afstemning indtil videre.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget, folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg

vedrørende grønlandske forhold og folkatingsbeslutning om nedsettelse af et udvalg vedrørende færøske forhold.

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Fremsættelse i betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen 11.05.2011).

Kl. 13:37

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Og det er hr. Flemming Damgaard Larsen som ordfører for Venstre, der får ordet først.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Over tid er det helt naturligt, at Folketinget også ser på sine egne arbejdsformer, og det er jo i forretningsordenen, at det fastsættes. Det, der er sket, er, at der nu er fremsat et forslag, og der er afgivet betænkning af Udvalget for Forretningsordenen om en række forhold vedrørende forretningsordenen og også om forhold, der ikke direkte står i forretningsordenen. Både betænkningen og indstillingen i betænkningen kan Venstre fuldt ud støtte.

Det, der bl.a. sker, er, at der oprettes et udvalg for landdistrikter og øer. Det er vigtigt for os at få sat øget fokus på landdistrikternes forhold og på småøernes forhold, og det ønsker vi vil ske, når der bliver lavet dette stående udvalg vedrørende landdistrikter og øer.

I dag er det således, at småøerne jo har deres eget udvalg, Økonaktudvalget, som består af et medlem fra hvert parti herinde. Det bliver i den forbindelse nedlagt, og i stedet for vil arbejdet foregå i Udvalget for Landdistrikter og Øer, og der bliver samtidig mulighed for, at det pågældende stående udvalg kan lave et underudvalg, der i særlig grad fokuserer på øerne. Samlet set vil en oprettelse af dette stående udvalg være en styrkelse af hele vores landdistriktssyn og også vores syn på øerne og de forhold, der gælder for øerne.

Ligeledes bliver der lavet et ligestillingsudvalg. Det har vi jo hidtil ikke haft i Folketinget, men vi har haft en ligestillingsminister igennem rigtig mange år, og man har nu fundet det betimeligt at lave et ligestillingsudvalg, der i parlamentarisk henseende kan matche den tilsvarende minister på ligestillingsområdet. Hidtil har ligestillingsområdet jo været varetaget af et andet udvalg i Folketinget, nemlig Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og det bliver samtidig foreslået nedlagt, så nettoresultatet bliver, at der bliver oprettet yderligere et udvalg i forhold til det, vi har i dag. Altså, der kommer to nye udvalg, og et udvalg bliver nedlagt.

Så omhandler forslaget også, at fagudvalgene i Folketinget i højere grad skal inddrages i EU-spørgsmål. Hidtil har Europaudvalget i Folketinget arbejdet meget intenst med EU-spørgsmål, og det har ikke været lige så højt på dagsordenen i fagudvalgene. Men efter Lisabontraktaten er der lagt op til, at fagudvalgene i langt højere grad skal inddrages i arbejdet med EU-spørgsmål. Der skal så foregå et samspil imellem Europaudvalget og fagudvalgene på dette punkt, og det er også det, der reguleres med ændringen i forslaget om Folketingets forretningsorden.

Det sidste, jeg lige vil nævne, er, at der også sker en ændring i antallet af medlemmer i de stående udvalg i Folketinget. Hidtil har det jo været sådan, at der er 17 medlemmer af de fleste af Folketingets faste udvalg, og derudover har der været 12 stedfortrædere. Det bliver nu foreslået, at disse 12 også bliver ordinære medlemmer, idet det i forvejen er sådan, at stedfortræderne deltager som medlemmer i arbejdet i folkatingsudvalgene. De får indkaldelser, har taleret osv., men kan ikke være med til at lave indstillinger til Folketinget. For at sikre, at et større antal af Folketingets medlemmer har mulighed for gennem udvalgene at lave indstillinger til Folketinget, bliver det

foreslået, at udvalgene i fremtiden bliver på 29 medlemmer uden nogen stedfortrædere i stedet for som i dag 17 foruden stedfortrædere.

Det er de største ændringer, der sker. Dog vil jeg lige nævne, at Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold og Udvalget vedrørende Færøske Forhold har været i en situation, hvor de rent formelt ikke har været en del af de stående udvalg her i Folketinget, men det bliver de i forbindelse med det her forslag.

Som sagt kan Venstre fuldt ud tilslutte sig forslaget.

Kl. 13:42

Formanden :

Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen. Og så er det hr. Mogens Lykketoft som ordfører.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Tak, formand. Jeg har ikke så meget at tilføje til det, Venstres ordfører har sagt. Dette er jo en sag, der vedrører nogle opsamlinger af praktiske ændringer i vores arbejdsform herinde. Den har været behandlet med stor grundighed i grupperne, og der er meget bred enighed i Folketinget om ændringerne.

Jeg synes, det er et udmærket resultat, vi har nået – det er ikke revolutionerende, men det er vel i og for sig udtryk for, at behovet for en revolution i Folketingets arbejdsform ikke har været så påtrængende. Så vi kan fra Socialdemokratiets side fuldt ud støtte den betænkning om ændringen af forretningsordenen i Folketinget, som ligger her.

Kl. 13:43

Formanden :

Tak til hr. Mogens Lykketoft. Så er det hr. Søren Espersen som ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Det er jo, som det er blevet nævnt, et forslag, som har med vores egen lille verden herinde at gøre, og som det også er blevet sagt af både Venstres og Socialdemokratiets ordførere, har det været genstand for en meget omfattende og grundig behandling både i Præsidentiet, i Udvalget for Forretningsordenen og blandt gruppeformændene.

Vi synes, det er nogle rigtig gode ændringer, der er kommet ud af det – den væsentligste selvfølgelig vedrørende styrkelse af fagudvalgenes rolle i EU-sager. Jeg kan på Dansk Folkepartis vegne sige, at vi støtter forslaget.

Kl. 13:43

Formanden :

Tak til hr. Søren Espersen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg skal ikke gentage, hvad der allerede er blevet sagt – forslaget er sådan set gennemgået meget detaljeret og præcist i forhold til, hvad det er, der er meningen med forslaget – men blot tilkendegive her, at også Det Konservative Folkeparti kan bakke op om dette forslag. Vi synes, at det er nogle rigtige ændringer og præciseringer, vi får lavet, så vi støtter forslaget.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det fru Line Barfod ... O.k., fru Lone Dybkjær ønsker også ordet som ordfører i dagens anledning – på dette besværlige område. Værsgo.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige, at vi tilslutter os forslaget. Og så kan jeg jo selvfølgelig personligt glæde mig over, at Ligestillingsudvalget langt om længe kom igennem.

Kl. 13:44

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne glæde mig over, at det store arbejde, som mange i Folketinget, men bl.a. i høj grad fru Lone Dybkjær, har gjort igennem mange, mange år for at få et ligestillingsudvalg, nu endelig bærer frugt. Det er altså ufatteligt, at der har skullet gå så mange år, før det er lykkedes at få et udvalg i Folketinget til at tage sig af ligestilling. Det siger lidt om, hvor langsomt tingene nogle gange går herinde i forhold til i resten af samfundet.

Så vi glæder os over, at der nu kommer et ligestillingsudvalg, og så er vi glade for, at det også er lykkedes at finde en fornuftig ordning i forhold til de sager, som Det Politisk-Økonomiske Udvalg indtil nu har taget sig af, så vi er sikre på, at der også fremover vil være mulighed for, at der et udvalg i Folketinget, der beskæftiger sig med de større og bredere samfundsøkonomiske spørgsmål og kan tage de spørgsmål op i høringer og samråd og på anden vis.

Kl. 13:45

Formanden :

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning går direkte til anden behandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 91:**Forslag til folketingsbeslutning om den kønsmæssige fordeling i offentlige udvalg, kommissioner og lign.**

Af Pia Adelsteen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 29.03.2011).

Kl. 13:46

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet her, er klima- og energiministeren. Værsgo.

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Og ministeren for ligestilling.

Beslutningsforslag nr. B 91 har til formål at pålægge regeringen inden udgangen af 2011 at fremsætte forslag til lov om ændring af ligestillingsloven. Beslutningsforslaget får den virkning, at myndigheder og organisationer ikke længere skal indstille både en mand og en kvinde til en post i offentlige udvalg, kommissioner og lignende. Derudover foreslås det at fjerne den bestemmelse, der tilsiger ministre at lade en udvalgspost stå tom, hvis der ikke indstilles både en mand og kvinde, medmindre der angives en saglig begrundelse herfor.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget. Det kan vi ikke, for vi vurderer, at reglerne, som de er i dag, virker efter hensigten. De nuværende regler sikrer, at de indstillende myndigheder og organisationer medvirker til at gøre deres yderste for at gøre op med vanetænkning, og at de gør en indsats for at tænke bredt og afsøge hele feltet af kvalificerede kandidater, når de skal besætte en post i et offentligt råd, nævn eller udvalg. På den måde sikrer vi, at kandidatfeltet afdækkes, og at vi får de bedst kvalificerede repræsenteret i vores offentlige råd, nævn og udvalg. De offentlige råd, nævn og udvalg har ofte en stor samfundsmæssig betydning, og derfor er det særlig vigtigt, at både kvinders og mænds kvalifikationer bliver synliggjort, og at alle talenter bringes i spil. Det er ganske enkelt nødvendigt, hvis vi ønsker – og det gør vi – at skabe et samfund, der har de bedste betingelser for velfærd, vækst og innovation.

Desværre er det bare sådan, at det ikke sker af sig selv. Det er noget, som vi alle må tage et ansvar for at sikre, og det mener jeg at de nuværende regler i ligestillingsloven er med til. Der er altså i dag tale om en ren metodik til at opnå, at de bedst kvalificerede blive udpeget til vigtige opgaver af samfundsmæssig betydning, og det mener jeg er sund fornuft. Derfor må regeringen afvise beslutningsforslaget.

Kl. 13:49

Formanden :

Tak til ministeren. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre med ordførerrækken. Og det er fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette beslutningsforslag handler om at fjerne § 4 i ligestillingsloven, som betyder, at der altid skal indstilles både en kvinde og en mand til en post i offentlige udvalg, kommissioner og lignende. Beslutningsforslaget er et tilbageslag for ligestillingen. I Venstre mener vi, det kan være nødvendigt at hjælpe, så man tænker i begge køn i forbindelse med udvalgsposter. Det kan i nogle tilfælde være en udfordring, at mænd automatisk tænker på mænd, når der skal besættes udvalgsposter. Reglen om, at man skal indstille både en mand og en kvinde, sikrer, at organisationerne undersøger, hvad de kan finde af kvindelige talenter. Det giver både en større dyrkelse af de kvindelige talenter og en fornyelse i udvalgene, da man er nødt til at søge mere bredt efter udvalgsmedlemmerne.

Samtidig betyder reglen, at man vælger de mest kvalificerede. Reglerne er nemlig fleksible. Det betyder, at man kan se bort fra reglerne, hvis der er et sagligt grundlag for det. Derfor findes der også en række udvalg og råd, der har en anden kønsmæssig fordeling, end reglerne ellers foreskriver.

Det er dog stadig vigtigt, at vi i så høj grad som muligt fastholder udviklingen mod mere fokus på kvindelige talenter. På den baggrund kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:50

Formanden :

Tak til fru Louise Schack Elholm. Der er ikke ønsker korte bemærkninger. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for SF.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jo velkendt og hverken overraskende eller nytænkende, at ligestilling for Dansk Folkeparti i bedste fald er en flot overskrift uden mening bag, men på den anden side ved man da, hvor partiet står – og så måske alligevel ikke. For hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti forstår ved begrebet ligestilling? Når nye medborgere kommer til Danmark, snakker Dansk Folkeparti altid om at værne om danske værdier. Hvis man så ønsker det uddybet, nævner DF altid ligestilling mellem kønnene, og vi kunne da ikke være mere enige, og derfor under besluthingsforslaget desto mere.

Det er da også en underlig form for gradbøjning af ligestillingsbegrebet, som man finder hos Dansk Folkeparti, for her er man stærkt optaget af at lade statsmagten gribe ind i selvstændige kvinders ret til at gå med tørklæde, men samtidig vil man ikke bruge det eneste reelle redskab, som vi ved kan sikre kvinder lige muligheder, når poster skal besættes. Det er da fremragende, at staten både går forrest med det gode eksempel og udnytter et potentiale, som ellers aldrig var kommet til sin ret. Det er jo faktisk det eneste konkrete initiativ, som regeringen har iværksat i hele sin levetid på ligestillingsområdet, men det vil regeringens tro væbner så have afskaffet.

I bemærkningerne til forslaget står det nævnt, at man skal finde de bedst kvalificerede, og selvfølgelig skal man det, det kan man vel ikke være imod. Problemet ligger i, at alt for mange erfaringer viser, hvordan kvinder forfordes, når poster skal besættes. Det betyder jo, at selv når kvinder objektivt set er de mest kvalificerede, forbigås de og får dermed aldrig muligheden for at bevise deres værd. Men lad os for tankens skyld sige, at DF har ret, lad os sige, at samtlige poster altid og uden undtagelse besættes af de bedst kvalificerede, så er det vel det samme som at sige, at mænd er dygtigere end kvinder i en lang række tilfælde, for ude i virkeligheden er det jo sådan, det har forholdt sig i alt for mange år, for mænd er stærkt overrepræsenteret og må jo så ganske enkelt være dygtigere. Det ville da være befriende, hvis DF i stedet for blot utvetydigt ville indrømme, at man åbent og reelt mener, at det er sådan, det forholder sig.

Fra SF's side kan vi selvfølgelig ikke støtte besluthingsforslag. I vores optik vil det selvsagt være et tilbageskridt for ligestillingen, og vi tager selvfølgelig afstand fra initiativer som at ændre på en lov, der i det mindste er et skridt i retning af reel ligestilling. Og så er vi i øvrigt meget, meget glade for, at ministeren for klima, energi og ligestilling ser på samme måde på forslaget.

Kl. 13:53

Formanden :

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, og så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at vi Konservative under ingen omstændigheder kan støtte Dansk Folkepartis forslag om at afskaffe den del af ligestillingsloven, som går ud på, at man skal indstille både mænd og kvinder, når en ledig post skal besættes, og hvis ikke den kan besættes, skal man give en saglig begrundelse og ellers lade pladsen stå tom. Det forslag om at afskaffe den bestemmelse kan vi ikke støtte.

Det gode ved reglerne om en ligelig kønsfordeling i offentlige udvalg er, at de bidrager til at bringe flere kvalificerede kvinder i spil og samtidig ikke udgør nogen tvingende kvote. Reglerne er nemlig så smart indrettet, at hvis ikke der er nogen kvalificeret kvinde til en ledig post, så behøver den pågældende offentlige myndighed heller ikke at opstille nogen kvinde til posten. Hvis der var tale om en kvote, ville posten pinedød skulle besættes med en kvinde – kvalificeret eller ej. For os Konservative lever ligestillingsloven dermed op til vores vision om retfærdig ligestilling. For os handler ligestilling om, at alle har mulighed for og frihed til at vælge det, de ønsker at udleve. Folk skal ikke begrænses af kultur, tradition eller struktur, der tvinger dem til noget andet. Ligestilling er vigtig, da det hjælper til at bringe alle talenter i spil og sikrer, at vi som enkeltpersoner og som samfund udnytter alle de menneskelige ressourcer, der er til stede, og derfor støtter vi altså ikke det her forslag.

Kl. 13:54

Formanden :

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil egentlig godt takke Dansk Folkeparti, fordi de har fremsat det her besluthingsforslag, for så ved vi, hvor vi har dem, når de snakker om ligestilling. Dansk Folkeparti er jo, som også en anden ordfører har været inde på, meget tilbøjelig til hele tiden at sige: Vi har nogle danske værdier, og en af de vigtigste danske værdier er ligestilling. Enhver, der kender til tallene på ligestillingsområdet, ved jo, at der ikke er tale om ligestilling, i hvert fald ikke nominelt, og at der er et ganske langt stykke at gå, hvis vi kigger på ledelsesposter og forskellige andre poster. Det kan man jo kun komme ud over, hvis man faktisk aktivt arbejder for det.

Man kan sige, at det godt kan være, at vi har fået ligestilling om 100 år – det tror jeg sådan set er tilfældet, der ved jeg jo i hvert fald ikke hvad der sker, andre gør måske – eller måske også om 40 år. Det kan man heller ikke afvise, men det er jo simpelt hen bare for langsomt, og det er bl.a. det, vi ser i det her forslag. Så jeg synes, det er fint, at Dansk Folkeparti har fremsat forslaget, for det viser, at der overhovedet ikke er noget i ordene, når Dansk Folkeparti i enhver sammenhæng, når det drejer sig om udlændinge, siger, at det er meget vigtigt, at man respekterer ligestilling og går ind for ligestilling – og det er virkelig det, de understreger. Så kan vi andre jo forholde os til det. Det tror jeg er udmærket, og forhåbentlig kan de, der på et tidspunkt skal stemme, også forholde sig til det.

Så vil jeg godt takke ligestillingsministeren, fordi ligestillingsministeren var så klar i mælet på det her område. Det viser, at selv om vi tit kritiserer regeringen for dens manglende tiltag på ligestillingsområdet, er der dog et par ting, den ikke vil rulle tilbage.

Kl. 13:56

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Adelsteen (DF):

Må jeg ikke godt starte med at sige, at det jo ikke kommer som en overraskelse for mig, at det her bliver skudt totalt ned. Det var nok også en af årsagerne til, at jeg ikke stillede et hav af spørgsmål; jeg tænkte, at nu skulle jeg høre, hvad hver enkelt sagde af forskellige ting.

Jeg vil godt sige til fru Lone Dybkjær: For Dansk Folkeparti er ligestilling at have lige muligheder. Jeg kan jo forstå på mange af de ordførere, der har været her på talerstolen, at ligestilling altså er sådan noget med, at kvinder og mænd skal have lige mange poster, skal være lige meget repræsenteret, altså at man har sådan et millimeterdemokrati; så er det ligestilling. Det er også tydeligt i forbindelse med venstrefløjen, som ønsker kvoteordninger osv., som vi jo har diskuteret så meget.

Det, der generer mig ved den her § 4 i ligestillingsloven, er helt klart, at man siger, at der skal indstilles en mand og en kvinde. Der er bare så mange eksempler på, at det er komplet håbløst. Jeg sidder i et lokalt handicapråd, hvor der skal sidde fem byrådsmedlemmer. Der er masser, der er interesseret i det arbejde, der foregår i det her handicapråd. Men da jeg blev indstillet til handicaprådet, sad jeg altså alene for Dansk Folkeparti i byrådet, og så er det lidt svært at indstille både en mand og en kvinde, skulle jeg hilse og sige, altså når man sidder alene. Der er også partier, som kun har mænd eller kun har kvinder, og så er det altså svært at indstille en af hvert køn. Det kan så være en gyldig grund, men man begynder lige pludselig også at bede virksomheder, der måske har nogle, der brænder for at sidde i et udvalg, altså som virkelig kan deres ting, og som brænder for sagen, om også at finde en af det modsatte køn.

Det er jo sådan set ligegyldigt, om det er en kvinde eller mand; det er slet ikke den pointe, jeg er ude efter. Jeg siger bare, at der ikke er nogen grund til at have den her regel. Det er så også, fordi vi har fået de her tal, der viser, hvordan opdelingen er kønnene imellem, både i kommunerne, regionerne og staten. Man kan sige, at i staten, hvor det har virket længst, altså hvor den her regel har været gældende længst, er det jo ikke ligefrem, fordi udviklingen har været himmelråbende, skulle jeg hilse og sige. Den har været sådan nogenlunde det samme, den har svinget lidt et sted mellem 35 og 40 pct., og det har den i øvrigt gjort i alle årene.

Så at påstå og sige, at det virker efter hensigten, mener jeg måske er lidt af en tilsnigelse. Der, hvor udviklingen har været, har været i regionerne, men det skyldes måske, at regionerne er meget unge, kunne jeg forestille mig; jeg ved det i hvert fald ikke. Men det er i hvert fald regionerne, der har haft den største fremgang med hensyn til antallet af kvinder. I kommunerne ligger det i øvrigt nogenlunde som i staten. Så det her med, at reglerne virker efter hensigten, mener jeg altså ikke holder stik. Jeg mener faktisk, at det er spild af tid, at man skal sidde rundt omkring og finde en af hvert køn; det mener jeg er spild af tid.

Så spurgte SF's ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge, om, hvad ligestilling er for Dansk Folkeparti. Jeg tror, at jeg har sagt det før, men jeg vil sige, at ligestilling for os er lige muligheder. Det er ikke et spørgsmål om, at der skal være det samme antal af hvert køn rundt omkring, det er et spørgsmål om lige muligheder. Det er måske også derfor, at vi altid tager indvandrerdebatten op, for når indvandrerkvinder kommer til Danmark, har de jo de samme muligheder som os andre, medmindre de bliver forhindret af de indvandrer-mænd, som måske vil fastholde dem i nogle mønstre, som vi ikke har i Danmark. Så derfor er der jo en grund til, at vi har fokus lige præcis på det.

Jeg er selvfølgelig ked af, at forslaget ikke bliver vedtaget, men det bliver sikkert ikke sidste gang, vi kommer til at debattere det her. Og så må jeg jo sige, at jeg da er spændt på at se, om der sker den her gode udvikling i tallene, og om vi på et tidspunkt skal til at diskutere, om vi nu godt kan fjerne reglen, for nu er det sådan, eller hvordan og hvorledes. Men jeg mener faktisk ikke, at det er reglen, der har gjort, at udviklingen er, som den er. Jeg mener faktisk, at det er den naturlige udvikling i samfundet, og at kvinderne rent faktisk igennem de sidste 40 år er kommet ud på arbejdsmarkedet og deltager meget mere i det demokratiske liv.

KI. 14:01

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvis ingen gør indsigelse.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af officielle ordener og medaljer.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.03.2011).

KI. 14:01

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er udenrigsministeren.

KI. 14:01

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Enhedslisten har fremsat forslag om at regulere tildeling af ordener og medaljer til udenlandske statsoverhoveder eller andre statsrepræsentanter på en ny måde. Enhedslistens motivation for forslaget er især Hendes Majestæt Dronningens tildeling af Storkorset af Dannebrogordenen til kongen i Bahrain under et besøg. Den ordensudveksling, der fandt sted i forbindelse med dronningens besøg i Bahrain, har kunnet give anledning til misforståelser med hensyn til den rolle, ordensudvekslingen spiller i relation til dansk udenrigspolitik. Det er derfor mellem hoffet og Udenrigsministeriet aftalt, at spørgsmålet om ordensudveksling ved fremtidige officielle besøg fortsat overvejes nøje, især for at undgå, at der opstår tvivl på dette område.

Enhedslistens forslag om, at ordenstildeling skal forelægges Det Udenrigspolitiske Nævn, hviler på forkerte præmisser, nemlig at der føres udenrigspolitik med tildeling af ordener. Lad mig derfor slå et par ting fast: For det første fører dronningen ikke udenrigspolitik med tildeling af ordener; for det andet er det regeringen, der fører udenrigspolitikken; for det tredje er tildeling eller fravær af tildeling af ordener ikke udtryk for den danske regerings holdning til det politiske system, og det gælder også i den konkrete sag i forhold til Bahrain. Der er mange lande, som vi ikke udveksler ordener med, fordi de enten ikke har et ordenssystem, der svarer til det danske, eller ikke efterspørger det. Det betyder ikke, at vi ringeagter deres politiske system, ikke bryder os om dem, eller at de ikke står os nær. Man kan simpelt hen ikke aflæse den politiske temperatur ud fra, om der er udvekslet ordener eller ej. Uden på nogen måde at foretage en sammenligning vil jeg blot erindre om, at vi ikke udveksler ordener med f.eks. USA eller Rusland.

Mere generelt om tildeling eller rettere udveksling af officielle ordener vil jeg fremhæve, at det er regentens prerogativ som ordensherre at træffe beslutning, og det er ikke regeringens, og det er således ikke en udenrigspolitisk handling.

Udveksling af ordener følger af en århundredgammel tradition i forholdet mellem stater. I forbindelse med planlægning af kongehu-

sets officielle rejser til udlandet og ved besøg her i landet kommer spørgsmålet om ordensudveksling som en del af de samlede protokolære arrangementer jævnlige op. Danmark er generelt ikke initiativtager i disse spørgsmål, men hvis der fra et andet lands side sættes ønske om udveksling af ordener, er det sædvanen, at dronningen imødekommer dette. Heri ligger der ikke nogen udenrigspolitisk tilkendegivelse, derfor skal man også være forsigtig med at spekulere i tilbagekaldelse af ordener. Man risikerer at tilføje en politisk dimension til ordensvæsenet, som ikke bør være der. Udgangspunktet bør fortsat være, at en orden tilbageleveres, når modtageren er død.

Selv om denne debat ikke handler om Bahrain, kan man diskutere selve besøget dertil. Når vi nu efterfølgende kender udviklingen i Bahrain og det, som skete efter besøget, er det klart, at besøget ikke ville være blevet gennemført. Men jeg tror faktisk ikke, at nogen af os præcist havde kunnet forudsige den arabiske udvikling, som den er forløbet de seneste måneder.

Kongehusets rejse skal ses som en del af den samlede profil, Danmark har i udlandet. Når dronningen rejser som statsoverhoved, tilføjer det nye aspekter til synet på Danmark og kan bane vejen for en dialog om spørgsmål, vi gerne vil drøfte som f.eks. menneskeretligheder, demokrati og økonomisk samarbejde. Verden er nu engang omskiftelig, og Danmark har behov for at holde forbindelse til en lang række lande, uden at vi af den grund er helt enige med dem om alt. Vi vil også gerne kunne opretholde en århundredgammel tradition om ordensudveksling, men vi vil naturligvis gøre, hvad vi kan for at undgå, at der opstår misforståelser eller tvivl om den rolle, ordensudveksling har. Derfor er det også besluttet i forbindelse med fremtidige ordensudvekslinger nøje at drøfte dette mellem Udenrigsministeriet og hoffet, men regeringen har ikke ambition eller ønske om at politisere tildeling af ordener til udenlandske statsoverhoveder, og konsekvensen af Enhedslistens forslag ville netop være, at det sker på en del af regentens embedsførelse. Ønsker vi at politisere dronningens virke? Nej, det harmonerer ikke med den rolle, som et bredt flertal af danskerne ønsker kongehuset skal have, og jeg skal på den baggrund og på regeringens vegne opfordre til, at nærværende beslutningsforslag afvises.

Kl. 14:06

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:06

Frank Aaen (EL):

For det første er der vel enighed om, at det med at tildele en orden har en betydning, det er ikke bare, som nogle har sagt, et ligegyldigt stykke metal, det har en betydning, det er en anerkendelse fra Danmark. Det var den ene ting.

Der er så en anden ting, som jeg ikke helt forstår. Regeringen har besluttet sig for at følge det her nærmere, og det vil sige, at der ved fremtidige tildelinger af ordener skal ske en godkendelse af det i regeringen. Det er jeg da glad for, for det er da et fremskridt, hvis ikke det har været sådan hidtil, men hvorfor skal regeringen blande sig, hvis ikke det udtrykker nogen form for politik? Altså, det hænger ikke sammen, vil jeg sige til ministeren.

Selvfolgelig betyder det noget politisk, at man tildeler et statsoverhoved en orden; at det danske statsoverhoved besøger et andet land, betyder da noget, og derfor bør det jo også kunne være sådan, at Folketinget bliver inddraget i forbindelse med fremtidige tildelinger af ordener på samme måde, som regeringen nu eksplicit vil blive det.

Kl. 14:07

**Formanden :
Ministeren.**

Kl. 14:07

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil bare gentage for hr. Frank Aaen, hvad jeg også gjorde ganske meget ud af i min tale i forbindelse med beslutningsforslaget, og sige, at vi på den ene side gerne vil holde fast i en århundredgammel tradition om ordensudveksling, som dronningen står for; vi ønsker ikke at politisere tildelingen af ordener. På den anden side tilkendegiver vi meget klart, at hoffet og Udenrigsministeriet har aftalt, at spørgsmålet om ordensudveksling ved fremtidige officielle besøg nøje overvejes, således at der ikke opstår nogen tvivl på det område. Man tager selvfølgelig bestik af situationen, men jeg synes, det er meget vigtigt at holde fast i den rollefordeling, som der er – en rollefordeling, der betyder, at man ikke politiserer dronningens virke.

Kl. 14:08

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:08

Frank Aaen (EL):

Jeg synes stadig væk ikke, det hænger sammen, men jeg er selvfølgelig tilfreds med, at regeringen påtager sig et direkte og utvetydigt medansvar i forhold til den fremtidige ordenstildeling. Det har man jo hidtil afvist at man havde nogen indflydelse på, men nu ved vi i hvert fald, at det er regeringens ansvar, hvad det er, der sker.

Så et andet spørgsmål til ministeren: Når nu Bahrains konge med hjælp fra saudiarabiske soldater skyder på demonstranterne og på den måde voldeligt – virkelig brutalt – undertrykker demonstrationerne i Bahrain, bør vi så ikke trække ordenen tilbage? Da Brixtofte blev dømt for mandatsvig, var der ingen tvivl, og ridderkorset blev krævet tilbageleveret, og jeg tænker: Hvis Brixtofte skulle miste sin orden, skal kongen i Bahrain så ikke også miste sin orden?

Kl. 14:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:09

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som sagt, og jeg gentager det gerne for hr. Frank Aaen, er tilbagelevering af ordener noget, der besluttet af Hendes Majestæt Dronningen, og det sker som regel, når ordensmodtageren er død. Jeg mener ikke, at man skal gå ind i en diskussion om ordensudveksling og -tilbagelevering, for så bliver det jo netop til en politisk diskussion, og det ønsker jeg ikke at det skal blive.

Kl. 14:09

Formanden :

Tak til ministeren. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det ordførerrækken, og den første ordfører bliver hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 14:09

(Ordfører)**Flemming Damgaard Larsen (V):**

I Venstre har vi rum for forskellige holdninger til ordener. De fleste takker ja, enkelte siger nej, og det er et helt personligt anliggende. Der ligger jo normalt helt faste rammer for tildeling af ordener, f.eks. 10 år som folketingsmedlem eller 1 år som minister osv. Tildelingen er en anerkendelse af funktionen og af indsatsen for folkestyret og er ikke en vurdering af den enkeltes arbejdsindsats.

På tilsvarende vis er kongehusets udveksling af ordener i forbindelse med statsbesøg ikke et spørgsmål om opbakning til eller afstandtagen fra det enkelte land, dets forhold til Danmark eller lan-

dets egne forhold med hensyn til f.eks. demokrati, menneskerettigheder og kvinders ligestilling.

Et godt eksempel er, at Danmark ikke udveksler ordener med USA, selv om vi med tilfredshed og stolthed kan sige, at USA og Danmark er trofaste allierede i kampen for f.eks. frihed, demokrati og øget frihandel i verden. Vores forhold til USA er tæt og gensidigt godt. Det gjaldt under den tidligere præsident, ligesom det gælder nu under præsident Obama, men det betyder ikke, at der udveksles ordener ved besøg. Omvendt vil ingen næppe forsøge at påstå, at Danmark og Bahrain har et tæt samarbejde, selv om man kunne argumentere for, at der med den nuværende situation ville være god brug for at kunne tale med og påvirke styrket i Bahrain i positiv retning.

Hvis udvekslingen af ordener skulle afhænge af den siddende regering eller folketingsflertallets syn på det besøgende land, ville kongehuset blive inddraget i en politiserende rolle, som vi i Venstre ikke mener er passende. Vi ønsker, at kongehuset fortsat forbliver upolitisk – det gælder også i forhold til Danmarks relationer til andre lande. Når der alligevel var en udveksling af ordener i forbindelse med kongehusets besøg, skal det ses i forbindelse med den meget lange tradition for udveksling af ordener ved officielle besøg.

Fra dansk side er vores rejser og besøg en mulighed for at komme i kontakt med andre lande eller at udbygge allerede etablerede kontakter. Hvis man har ønske om at påvirke andre lande og eventuelt komme i dialog om styrkelse af borgerrettigheder, demokratisk udvikling og ytringsfrihed, kræver det, at der er en dialog. Hvis vi alene inddrager vores rejser til lande, som vi i forvejen var enige med, så ville vores muligheder for at gøre en positiv forskel i verden blive mindre. Det skal naturligvis overvejes nøje, hvor man ønsker at rejse hen, for ligesom et besøg kan åbne mulighed for en forstærket dialog og et øget samarbejde, kan et besøg naturligvis også tænkes brugt i forhold til det besøgende lands indre anliggender.

Jeg er enig med udenrigsministeren i, at besøget i Bahrain næppe ville have fundet sted, hvis man kendte de efterfølgende begivenheder og styrets hårdhændede fremfærd. Det krav til omtanke gælder, når kongehuset rejser, ligesom det gælder, når Folketinget rejser. Jeg har noteret mig, at Udenrigspolitisk Nævn var på besøg i Bahrain, inden kongehuset besøgte landet. Jeg har også noteret mig, at der ikke var en tilsvarende kritik af, at folketingsmedlemmer kunne gennemføre en sådan rejse, selv om hverken demokrati eller for den sags skyld menneskerettigheder var væsentlig anderledes i 2009, da Udenrigspolitisk Nævn var på besøg.

Vi er i Venstre glade for, at der, som udenrigsministeren nævnte i sin tale, er blevet aftalt et tættere samarbejde mellem kongehuset og Udenrigsministeriet, for at sikre, at spørgsmålet om ordensudvekslinger overvejes nøje inden kommende officielle besøg. Bl.a. derfor afviser Venstre forslaget.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak. Der er også her ønske om korte bemærkninger. Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:13

Frank Aaen (EL):

Nu inddrager hr. Flemming Damgaard Larsen Udenrigspolitisk Nævns besøg i forskellige lande. Nu ved jeg ikke, hvordan Venstre har det. Jeg har det sådan, at når jeg besøger lande, hvor jeg er utilfreds med styret, så ved landets styre det, når jeg forlader det. Det skete senest, da Udenrigspolitisk Nævn besøgte Syrien og vi havde møde med Assad. Det var godt nok ikke Venstre, men vi var andre fra Udenrigspolitisk Nævn, der selvfølgelig i vores spørgsmål til Assad gjorde klart, at vi er utilfredse med menneskerettighedsforholdene i det pågældende land. Det er jo forskellen. Når vi rejser som politikere, har vi mulighed for at udtrykke os politisk i modsætning til dronningen. Så bliver der sagt, at det også er en indrømmelse, og havde vi vidst det, vi ved i dag, var dronningen ikke rejst til Bahrain,

men hvad vidste vi, da hun rejste? Jo, at styret i Tunis lige var væltet, at folk gik i gaderne i Kairo. Det er meget længe, vi har vidst, at kongen af Bahrain undertrykker og udøver tortur af sin befolkning. Så hvad er det egentlig, vi ved i dag, som vi ikke vidste dengang, og skulle man ikke have frarådet dronning at tage den rejse?

Kl. 14:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:14

Flemming Damgaard Larsen (V):

Som jeg var inde på, er der mange forskellige forhold, der spiller ind, når man træffer afgørelse om, hvor man skal rejse hen. Det kan være, når dronningen rejser et sted hen, når et folketingsudvalg rejser et sted hen, når en minister rejser et sted hen osv. osv. Jeg mener ikke, at vi land for land skal til at gennemgå de mange lande i verden, som vi ikke rent politisk sympatiserer med, og som vi så ikke ønsker der skal ske en påvirkning af på anden måde. At der er et besøg, er jo med til at påvirke situationen i visse henseender. Så jeg mener ikke, at man kan stille det op på den måde, som hr. Frank Aaen gør her.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:15

Frank Aaen (EL):

Det er da for tyndt, vil jeg sige til hr. Damgaard Larsen. Når Danmark beslutter sig for at sende vores statsoverhoved ud for at besøge et bestemt land, er det jo for at styrke relationerne. Så er det for at gøre reklame for landet, og så er det for at vise, at vi godt kan lide det pågældende land. Det er jo det, vi altid får at vide. Men den her gang sendte man dronningen af sted på et tidspunkt, hvor Mellemøsten var i brand, og hvor det var sådan, at befolkningerne var begyndt at rejse sig, og hvor man kendte diktaturet i Bahrain. Det er ikke så tit, jeg forsvarer dronningen, men det gør jeg i det her tilfælde. Var det ikke et meget dårligt råd at give dronningen at sige: Rejs du bare af sted, og tag lige en orden med i kufferten?

Kl. 14:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:16

Flemming Damgaard Larsen (V):

For det første er det ikke mig, der er udenrigsminister i Danmark, og derfor kan jeg ikke vide noget om, hvad der har været af samtaler og dialog omkring de ting, som hr. Frank Aaen her rejser. For det andet vil jeg sige og gentage og understrege endnu en gang: Det er ikke igennem dronningebesøg, vi skal lave udenrigspolitik. Udenrigspolitik bliver ført af regeringen, og det er sådan, det skal være.

Kl. 14:16

Formanden :

Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen. Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 14:16

(Ordfører)

René Skau Björnsson (S):

Tak. Vi Socialdemokrater er enige i, at det er problematisk, at diktatorer, folk, der undertrykker basale menneskerettigheder, bliver hædret med officielle medaljer og ordener fra Danmark. F.eks. finder vi det meget beklageligt, at Bahrains diktator, kong Khalifa, blev tildelt

en af Danmarks fornemste ordener, blot få uger inden Bahraíns sikkerhedsstyrker skød og dræbte flere prodemokratiske demonstranter i landets hovedstad.

Derfor gjorde vi også det, at vi i forbindelse med tildelingen af storkorset af Dannebrog til diktatoren bad om at få en redegørelse fra udenrigsministeren om ministeriets og kongehusets politik for uddeling af ordener.

Ordener og medaljer lever deres eget liv, kan man sige. Der ligger ikke nogle officielle politiske budskaber bag uddelingen af ordener. Men vi deler bekymringen om, at f.eks. diktatorer bruger ordener fra Danmarks statsoverhoved som politisk propaganda over for deres befolkninger.

Dronningen sikrer sig en accept fra regeringen forud for officielle udlandsrejser, og derfor skal vi understrege, og vi kan ikke understrege det nok, det særlige rådgivningsansvar og den rådgivningsforpligtelse, der ligger fra regeringens side. Men vi mener ikke, at der skal lovgives om proceduren for uddeling af ordener og medaljer og kan derfor ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 14:18

Formanden :

Tak til hr. René Skau Björnsson. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

For Dansk Folkeparti er det vigtigt at understrege, at uddelingen af ordener og medaljer ikke er en politisk handling. Det mener vi ikke at det er, og der er vi både enige med ministeren og de to foregående ordførere.

De udvekslinger, der sker, har jeg en forståelse af sker som udtryk for en form for høflighed og oftest på anmodning, ikke fra Danmark, men fra de andre lande. Så vi støtter heller ikke beslutningsforslaget. Jeg er for så vidt enig i både det, som Venstres ordfører har sagt, og som Socialdemokraternes ordfører har sagt, idet jeg ikke mener, at der skal politiseres i forbindelse med uddelingen af ordener.

Kl. 14:19

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:19

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Naturligvis er der tale om politiske handlinger, når dronningen tager til Bahrain, har samtaler med kongen af Bahrain, giver ham en orden og kommer hjem og fortæller, at alt går godt, og det så viser sig, at det er helt anderledes. Naturligvis er der da tale om politik, når majestæten tager ud i verden og ligesom repræsenterer Danmark. Alt andet er jo naivt.

Det er bestemt et problem, som Enhedslisten tager fat på her. Men det er jo ikke sådan, at hver gang der opstår problemer, skal man lovgive om dem. Altså, det er måske klogere, at man tænker sig om, at man fra regeringens side måske får en snak med hoffet om, hvordan de her ting håndteres, at man giver nogle gode råd til hoffet om, hvordan dronningen kan håndtere de her problemstillinger. Det havde hun helt åbenlyst behov for. Jeg går da ud fra, at den danske ambassadør i Riyad var orienteret om det, der var optræk til i Mellemøsten, da dronningen var på besøg, og det er underligt, at der ikke er givet nogle bedre råd til majestæten i den sammenhæng.

Det er helt åbenlyst regeringens ansvar at have det overordnede ansvar for, hvordan dronningen kommer til at tage sig ud i forbindelse med vores udenrigspolitik, når hun rejser rundt omkring i verden. Og det var da en fuldstændig klokkeklar fejltagelse, som fandt sted her. Det må vi så tage til efterretning. Men ligefrem at lovgive om det efterfølgende, synes jeg alligevel ikke vi vil være med til. Der er måske andre udenrigspolitiske problemstillinger, der er større end den her.

Derfor kan vi ikke støtte det her forslag. Men der er da helt indlysende tale om, at det var en kæmpekæmpefejl, der blev begået i sin tid – i første række af regeringen, som rådgav majestæten på en meget, meget dårlig måde.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og det er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:21

Frank Aaen (EL):

Det er såmænd bare et helt enkelt spørgsmål: Støtter SF, at Danmark skal kræve ordenen tilbage fra Bahraíns konge?

Kl. 14:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:22

Holger K. Nielsen (SF):

Nej. Det er jo ikke det afgørende, at man kræver en orden tilbage fra Bahraíns konge. Altså, når man ser på Bahrain, er det afgørende jo at støtte de folk, som demonstrerer imod kongen dernede, og få lagt et pres på ham. At sammenblende det med, at han skal levere en orden tilbage, synes jeg for at være helt ærlig ikke er så frygtelig interessant. Det er ikke en sag, som jeg synes vi skal tage op, og i øvrigt er det jo heller ikke Folketingets opgave. Det er regeringens opgave at tage det spørgsmål op, og i det omfang det var Folketingets opgave, ville jeg ikke synes, det var noget, vi skulle bruge tid på. Der er andre ting, der er vigtigere, synes jeg.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:22

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er ikke forbudt at give regeringen råd, og nu er vi her jo. Så kan vi lige så godt udtrykke vores mening, og selv om man kan sige, at det kun ville være et symbol, er hr. Holger K. Nielsen så ikke enig i, at meget af den støtte, man skal give til oprørsbevægelser, f.eks. i Bahrain, er symbolsk, altså sådan at man åbenlyst siger, at den konge ikke er værdig til at have en dansk orden? Vil det ikke være et bidrag? I stedet for at kongen kan rende rundt og sige, at han har en fin orden fra Danmark, var det så ikke bedre, at han på Al Jazeera måtte se, at han havde måttet sende ordenen tilbage?

Kl. 14:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:23

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan diskutere taktik og strategi i forbindelse med alt. Jeg tvivler da på, at en eller anden dansk orden har stor betydning for oprøret i Bahrain. Altså, det er jo at blande tingene fuldstændig sammen. I det omfang der skal bruges kræfter på Bahrain, og det skal der efter min

mening, så er kræfterne da brugt meget bedre på andre ting end at kræve en eller anden perifer orden tilbage, som man er kommet til at give den pågældende konge, og som han måske kan gå rundt og prale med – hvad ved jeg? Jeg er inderlig ligeglad med, hvad han går og siger om den her orden. Jeg synes, det vigtige er, at man selvfølgelig er varsom, når man uddeler ordenen, men ligefrem at trække slikkepinden tilbage igen synes jeg ikke vi skal beskæftige os med her i Folketinget.

Kl. 14:24

Formanden :

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Helt ærligt må jeg tilstå, at jeg også mener, at vi har vigtigere ting at drøfte her i Folketingssalen end uddeling af officielle ordener og medaljer. Men sådan er det jo. Man har mulighed for at fremsætte de forslag, man har lyst til, og det er også en del af demokratiet.

Jeg vil dog starte med at sige, at jeg personligt synes, at det er et uheldigt sammentræf, at kongen af Bahrain for nylig har fået tildelt en orden af Danmark, men det rykker ikke ved, at præmissen for forslaget fra Enhedslisten er helt misforstået. Når dronningen uddeler en orden, er det en gestus fra det danske kongehus og ikke et udtryk for dansk udenrigspolitik. Den danske udenrigsminister, som selv sagt repræsenterer den danske udenrigspolitik, har jo også gentagne gange udtalt skarp kritik af situationen i Bahrain, så der kan vist ikke være nogen tvivl om, hvad den danske regerings holdning er i den her sag.

Uddeling af medaljer og ordener bygger derimod på gamle regler og procedurer, og det er netop de traditionsbundne ritualer og regler, som gør kongehuset til noget særligt. Og ja: Jeg indrømmer åbent og ærligt, at vi Konservative er glade for det danske kongehus, og at vi synes, at vi har en meget, meget kompetent regent. Det fremsatte forslag må derfor mest af alt ses som et udtryk for, at Enhedslisten af en eller anden grund ikke ved, hvem der egentlig fører dansk udenrigspolitik. Det gør vi Konservative, og derfor kan vi altså heller ikke støtte det her forslag.

Kl. 14:25

Formanden :

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre mener, at det er Folketinget aldeles uvedkommende, hvem dronningen tildeler ordener. Vi er i øvrigt generelt modstandere af ordensvæsenet, og det bidrager ikke mindre til, at vi ikke synes, det er noget, Folketinget skal blande sig i.

Vi er fuldstændig enige i, at dronningen selvfølgelig ikke rejser i et tomrum, forstået på den måde, at man altid kan tolke tingene politisk, hvis man har lyst til det. Derfor er det jo også vigtigt, at dronningen får den fornødne rådgivning, og det er så det, regeringen kan, også fordi regeringen er det organ, der får, om man så må sige, indberetningerne fra ambassaderne.

Derfor synes vi også, det er udmærket, at det er aftalt mellem hoffet og Udenrigsministeriet, at man koordinerer lidt mere, hvis det overhovedet er muligt, sådan at man ikke får den slags hændelser, som vi har været ude for her.

Men vi mener ikke, at det er noget, Folketinget skal blande sig i. Og hvis Folketinget begynder at blande sig i det, gør vi netop tingene politiske, og det er vi ikke tilhængere af.

Kl. 14:27

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Og så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

I den periode, hvor diktaturet i Tunis blev væltet, i den periode, hvor demonstranterne gik i gaderne i Kairo, i den periode, hvor alle kunne se, at det ulmede i Mellemøsten, besøgte landets statsoverhoved, dronningen, Bahrain og overrakte landets næststørste orden til kongen i Bahrain. Det kan jeg forstå på alle, der har deltaget i debatten, ikke var så heldigt. Jeg mener, man kunne have forudset det, for ikke alene så man jo, hvad der skete i Mellemøsten i den periode, man vidste jo også, at det var en notorisk diktator – en, der undertrykte sin befolkning, en, som udførte tortur, og som på ingen måde burde kunne stå på Danmarks venneliste.

Derfor var det ikke bare forkert, set bagefter. Det var også i situationen forkert overhovedet at begynde at sende statsoverhovedet til Bahrain og uddele den store orden til kongen.

Har det så betydning? Blev der spurgt her i debatten, for alle er enige om, at det ikke var så heldigt. Har det betydning? Jamen det har det da. Det har dels en symbolsk betydning, at befolkningen i Bahrain kan se, at reaktionen i Danmark på baggrund af det, der er sket med nedskydning af demonstranter, er – og det vil blive vist i Al-Arabiya og i Al-Jazeera – at Danmark nu har krævet at få den orden tilbage. Det har da betydning.

Men det har også betydning på en anden måde. Det har betydning, ved at det stiller det spørgsmål: Hvordan kunne det ske? Det var jo ikke, fordi udenrigstjenesten i Danmark ikke vidste, hvad der var i gang i Mellemøsten; det var ikke, fordi man ikke vidste, hvad det var for et styre, man stod over for i Bahrain; det var et udtryk for, at dansk udenrigspolitik på adskillige områder havde allieret sig med diktatoren i stedet for med befolkningen. Det var også derfor, Mubarak i sin tid fik Elefantordenen. Det er derfor, man har tøvet længe med at tage stilling til, hvad man skulle gøre i forhold til de diktatorer, og man har tværtom bøjet sig for den tankegang, at vi da ved, hvem en diktator er – i stedet for at det er befolkningen, der måske kommer til at bestemme i de pågældende lande.

Det er altså et symbol på en forfejlet dansk, vestlig udenrigspolitik; det bliver på den måde symboliseret i form af en orden. Jeg er selvfølgelig enig i, at en orden i sig selv ikke er noget – jeg er også imod ordensvæsenet. Men alligevel symboliserer den jo på den her enkle måde, hvad det er for en forfejlet udenrigspolitik, Danmark og Vesten har stået for – og står for. For jeg forstår ikke – når man har set en diktator i fuld udfoldelse med hjælp af soldater fra Saudi-Arabien nedskyde demonstranter i stort tal og i det hele taget undertrykke det, der var i gang – at man så ikke træffer den enkle beslutning, at den orden vil vi have tilbage. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Altså, Brixtofte, tidligere medlem af Venstre, kom i spjældet, og straks blev der sendt et brev om, at han skulle sende sit ridderkors tilbage. Det var sikkert o.k., det vil jeg ikke blande mig i, men jeg mener, at Brixtoftes forbrydelser alt andet ufortalt sammenlignet med kongen i Bahrains da ingenting var. Men kongen i Bahrain har fået lov til at beholde sin orden.

Har Mubarak, der i dag sidder i fængsel på grund af sine ugerninger, sit tyveri og sin undertrykkelse og sit diktatur, fået et brev om at sende sin elefantorden tilbage? Det har han ikke, og det burde han

selvfølgelig have, for det er også en måde at tilkendegive et lands holdning til en diktator i et andet land på.

Jeg mener altså, det er dobbelt moralsk på den måde f.eks. at lade de her to nævnte beholde deres ordener. Og så er det jo noget sludder at påstå, at det er uden politisk betydning. Det er jeg sikker på at udenrigsministeren er enig med Enhedslisten i: Når landets overhoved bliver sendt et sted hen, udtrykker det en politisk handling akkurat på samme måde, som da vi forleden dag i Danmark havde besøg af Sydkoreas præsident, som blev modtaget af dronningen – et besøg, som jo blev omgærdet af alle de gode ting, vi gerne vil lave med Sydkorea. Det har jo betydning. Selvfølgelig har det det. Det er jo en af begrundelserne for overhovedet at opretholde det oldnordiske kongehus, at man mener, det har god betydning med hensyn til at styrke relationerne mellem Danmark og andre lande.

Kl. 14:33

Det er selvfølgelig også derfor, man tager stilling til og har taget stilling til det rejseprogram, som landets statsoverhoved har. Og det er selvfølgelig også derfor – og tak for det, det synes jeg da er et fremskridt – man i dag har besluttet, at man fremover endnu tættere og endnu mere omhyggeligt vil følge, hvordan dronningen rejser, og hvilke ordner dronningen uddeler. Det er da et fremskridt og udtrykker selvfølgelig også, at der er politik i det her, så det er noget sludder med dem, der siger, der ikke er politik i det, og at det er os, der politiserer. Der er politik i det her.

Derfor vil jeg godt igen, som jeg også sagde det i en kort bemærkning, sige, at jeg virkelig synes, at man gjorde dronningen en rigtig dårlig tjeneste ved ikke at sige: Stop, stop, den går ikke. Altså, jeg mener, vi kan jo ikke sende statsoverhovedet ud til diktatorer, oven i købet med en orden i kufferten. Det går jo ikke. Der burde Udenrigsministeriet jo have sagt fra, stille og roligt til Hofmarskallatet have hvisket: Det der, det må I nok hellere glemme, for det kommer I, kongehuset, også selv til skade af – om jeg så må sige. For det var åbenlyst forkert at gøre det på den måde.

Jeg vil sige, at vi da har fået det ud af diskussionen – som vi har rejst den – at der nu bliver større politisk kontrol med, hvordan ordener uddeles, og det er vi selvfølgelig tilfredse med, for det var det, der var målsætningen med det hele. Om det så sker på den ene måde eller på den anden måde, er ikke så afgørende for os. Jeg vil sige, at i starten, da vi rejste debatten, fik vi at vide, at regeringen slet ikke havde noget med det at gøre. Det er vi så fuldstændig klar over at regeringen har i dag, havde tidligere og vil have endnu mere direkte i fremtiden.

Lad mig slutte af med at sige, at der jo er det her gode gamle danske ordspil, at ordener hænger man på idioter. Her har vi et par gode eksempler på det, men selv om det ordspil er rigtig godt, synes vi, det er helt uantageligt at danske ordener hænges om halsen på diktatorer, torturbøddler og andre slibrige personer, som burde væltes. Og mange af dem er heldigvis i øjeblikket ved at blive væltet af deres befolkninger.

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Udenrigsministerens redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

Kl. 14:35

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet.

Hr. Michael Aastrup Jensen ser jeg ingen steder. Så er det hr. Mogens Jensen som socialdemokratisk ordfører. Det var på et hængende hår, hvis man vil have ordet som den første ordfører. Formandskabet er meget langmodigt.

Hr. Michael Aastrup Jensen som Venstres ordfører.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak, hr. formand. Jeg kan godt lide at skabe lidt spænding – nogle gange lidt for meget spænding.

Når vi her i dag står og atter skal tale om Europarådets arbejde, er det jo som altid med stor stolthed, for Europarådet har en afgørende funktion i håndteringen af vores globale samfunds forskellige udfordringer, ikke mindst i kampen for demokrati og ytringsfrihed. Det er derfor en stor ære at kunne tale om Danmarks bidrag til og deltagelse i denne mere end 60 år gamle internationale organisation.

Det har i Europarådet ligesom i dansk politik været et år i reformernes og naboskabspolitikens tegn. Især urolighederne i Nordafrika har fyldt den udenrigspolitiske arena, og det med rette. Der sker i øjeblikket store ændringer i landene, som p.t. kæmper for deres demokratiske rettigheder og ikke mindst for deres frie vilje og ytringsfrihed, men der bliver desværre slået hårdt ned fra ledernes side. Jeg er netop hjemvendt fra Libyen, hvor jeg med egne øjne fik lov til at se oprørernes kamp. Jeg fik set den krigszone og de stærke kræfter, som oprørerne er oppe imod.

Omvæltningerne i Nordafrika har derfor medført overvejelser i Ministerkomiteen om Europarådets rolle i den internationale udvikling, vi ser. Man har i den forbindelse gennemført en drøftelse om en naboskabspolitik, som indeholder bud om teknisk bistand på relevante områder, og gennemførelsen af de første tiltag er allerede undervejs.

2011 har således hidtil indeholdt store udfordringer og megen stillingtagen, men vi må heller ikke glemme de udfordringer, vi igennem lang tid har kæmpet med. Der er nemlig udfordringer inden for Europa, som i mine øjne til stadighed vækker stor opmærksomhed.

Jeg vil i den forbindelse gerne starte med at henlede opmærksomheden på Europarådets kerneværdier: menneskerettigheder, demokrati og retsstat. Disse tre elementer er heldigvis i vores eget lille danske samfund fundamentale. Det er rettigheder, som jeg personligt agiterer for – det tror jeg at alle herinde gør – men som både Venstre og Folketingets andre partier også bør kæmpe for til daglig. For på denne måde lever vi jo i Danmark i et fantastisk velfungerende demokrati med frie rammer, lige præcis som det bør være.

Jeg tror, vi alle kan blive enige om, at det bør være ethvert samfunds grundsten uanset dets politiske overbevisning, for menneskerettigheder handler jo i sidste ende ikke så meget om politisk overbevisning, men, som ordlyden beskriver det så præcist, om fundamentale rettigheder for det enkelte menneske, frihed til at udtrykke sig, frihed til at skabe sig en fremtid og frihed til at mene og synes, hvad man vil.

Det forholder sig imidlertid sådan, at der blandt de 47 forskellige medlemslande til stadighed forefindes eksempler på lande, der ikke bygger på disse allermest basale menneskerettigheder, men som tyranniserer deres borgere og begrænser den enkeltes mulighed for at leve frit. Vi må derfor huske på, hvor vigtigt det er, at vi stadig kæmper deres sag, og derfor har vi stadig en række lande, der overvåges af Europarådets Parlamentariske Forsamling for at sikre, at de fortsat lever op til deres forpligtelser, også i fremtiden, i forhold til de forskellige konventioner. Hertil har vi domstolen, som jo behandler klager over medlemslandenes overtrædelser af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Der er desværre eksempler på lande, der fortsat dikterer en anden dagsorden på bekostning af deres indbygges velbefindende. Jeg har talt om det før, og jeg vil tale om det igen i dag: den langvarige konflikt mellem Rusland og Georgien. Det er en konflikt, som ikke får så meget bevågenhed i medierne mere, men som desværre raser i bedste velgående i dag. Rusland, som for nylig blev repræsenteret i Danmark ved et besøg af premierminister Vladimir Putin, får indtil dags dato lov til at true de resterende 46 lande i det her spørgsmål. Det er imod alt det, vi arbejder for, og det er derfor helt klart min holdning, at vi bør tage en åben og direkte diskussion med Rusland om det her emne.

Der er desværre også andre områder, hvor det russiske demokrati halter bagefter, og her er det jo vigtigt, at vi fra Europarådets side holder Rusland op på de løfter, som de har givet os, i forhold til at leve op til Europarådets kerneværdier. Vi bør også pointere konkret i forhold til Georgien, at der jo som bekendt stadig væk den dag i dag står russiske kampvogne kun 45 km fra den georgiske hovedstad, Tbilisi. Georgien har en befolkning på lige under den danske befolknings størrelse, så vi kan jo sagtens sætte os ind i den vanskelige situation, som Rusland stadig væk holder Georgien i.

KI. 14:41

Det er klart, at konflikten mellem Rusland og Georgien har sine implikationer på den måde, at det har været en langvarig konflikt, som derfor rummer en masse uafklarede områder. Men det, vi ved, er, at Rusland hverken vil debattere eller på nogen måde tage del i skylden for den igangværende konflikt.

Heroverfor har vi Georgien, som heller ikke befinder sig i en position, hvor de kan pudse glorien helt. Men de viser dog til forskel fra Rusland intentioner og samarbejdsvilje i forhold til at ville forbedre sig. Det er min klare opfattelse fra mine mange besøg i landet, at her adskiller de to lande sig derfor ved deres deltagelse og engagement i Europarådet. Til sammenligning leder Rusland nogle gange nærmest tanker hen på, at det måske mere er en slags skalkeskjul, at de deltager i Europarådet, når de har så mange minuspoint med hensyn til deres demokrati derhjemme.

Jeg har tidligere forsøgt at præsentere en resolution på vegne af et antal medlemmer i Europarådets Parlamentariske Forsamling, der skulle suspendere Ruslands stemmeret i Den Parlamentariske Forsamling. Formålet var at sende et klart signal til den russiske delegation og til den russiske regering om at forstå alvoren i vores anmærkninger over for Ruslands adfærd. Den fik som bekendt ikke nok opbakning i Den Parlamentariske Forsamling til at kunne fortsætte, men jeg vil fortsat kæmpe for at fastholde fokus på Ruslands situation og ikke mindst problemer i forhold til Europarådets værdier. For man kan jo rejse spørgsmålet, hvorfor Rusland falder inden for rækken af lande, der opfylder konventionen, når et land som Hviderusland ikke gør. Hvor stor er forskellen egentlig på de to landes værdier og styringsformer, når det kommer til den rent praktiske udførelse?

Det er derfor min klare opfattelse, at vi må huske på konventioner, også selv om det er den store dreng i klassen, som vi er oppe imod. Jeg vil derfor gerne udtrykke min fortsatte begejstring for Europarådets arbejde. Jeg ved godt, vi ikke får megen bevågenhed

på pressens forsider eller lignende steder, men det er et vigtigt arbejde.

Jeg vil derudover også opfordre til fortsat opmærksomhed på de lande, som p.t. ikke agerer efter de fuldstændig basale og forventelige rettigheder for menneskeheden, nemlig demokrati, retsstat og ytringsfrihed. Der er således stadig mange områder at tage fat på, at kæmpe for og ikke mindst sætte spørgsmålstejn ved. Dette er en af Europarådets og domstolens fornemste opgaver og til stadighed en opgave, som jeg mener at vi bør kæmpe for at vi fastholder opmærksomheden på.

Så vil jeg gerne på vegne af Det Konservative Folkeparti sige, at de desværre ikke kunne være her i dag, men at de klart støtter udenrigsministerens skriftlige redegørelse.

KI. 14:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er foreløbig to korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Pernille Frahm.

KI. 14:44

Pernille Frahm (SF):

Mange tak. Ordføreren fik sagt rigtig mange gode ting, synes jeg, om Europarådet. Det er også mange ting, jeg er meget enig i, bl.a. delen om Rusland-Georgien-konflikten.

Men jeg bemærkede, at ordføreren sprang lidt hurtigt hen over menneskerettigheder. De blev nævnt på et tidspunkt, men blev sådan nærmest reduceret til ytringsfrihed. Der er det jo sådan, at ordføreren ligesom jeg sidder i monitoreringskomiteen, der skal holde øje med, at europarådsstaterne lever op til deres ansvar. Også Danmark bliver der af og til kigget på, ikke bare af vores udvalg, men f.eks. af menneskerettighedskommissæren. Det er jo også noget, som vi frivilligt alle sammen har været med til at få bygget op. Og vi har endda også sammen lavet reglerne for ham.

Derfor skal jeg høre, om ordføreren er enig med sin partifælle, integrationsministeren, i, at menneskerettighedskommissæren er en idiot, når han kommer med nogle anmodninger til Danmark om at leve op til vores fælles ansvar.

KI. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KI. 14:45

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Jeg er også blevet spurgt om det tidligere af forskellige journalister, og jeg tror, at det er det, man kalder en klassisk Søren Pind-bemærkning. Det er sådan, at hr. Thomas Hammarberg gentagne gange tidligere har været meget markant i sine budskaber, også så markant, at jeg synes, at man også godt kan tillade sig, at der kommer, skal vi kalde det markante og lidt på spidsen-svar den anden vej. Man åbner selv en gang imellem banehalvdelen, når man er sådan lidt kontant i sine udmeldinger, og det har hr. Thomas Hammarberg været tidligere.

Så det er ikke, fordi jeg selv måske ville bruge de ord, men jeg har forståelse for, at ministeren gjorde det.

KI. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pernille Frahm.

KI. 14:46

Pernille Frahm (SF):

Jeg spørger jo, fordi ordføreren fik sagt, at menneskerettigheder, demokrati og retsstaten har det præcis, som det skal være her i Danmark. Her er alt godt, ingen problemer. Og når der så kommer en lil-

le bemærkning og en lille opfordring fra menneskerettighedskommissæren, så får han at vide, at han er en idiot. Jeg synes ikke rigtig, at ordføreren fik svaret på, om han var enig i, at menneskerettighedskommissæren er en idiot. Jeg fik nogle beskrivelser af integrationsministerens karakter og hans måde at ytre sig på, men jeg fik ikke at vide, om ordføreren er enig i, at man er en idiot, når man udfører den opgave, man er blevet bedt om at påtage sig.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg har altid gjort det til en mærkesag i mit liv, at jeg ikke kalder folk idioter, selv om de måske er det. Det er den måde, som jeg agerer på. Så er der andre, der har andre måder at agere på, og det skal stå dem frit for. For budskabet er jo stadig væk meget klart, nemlig at hvis man mener, at den lovgivning, som vi har, skulle være brud på nogen som helst menneskerettigheder, så er der jo en domstol til at tage fat i sådan nogle sager. Der synes jeg, at vi står meget klart og meget flot i forhold til de domme, der kommer fra Menneskerettighedsdomstolen, hvor vi ligger rigtig flot i forhold til så godt som alle andre lande i Europarådets regi.

Så jeg mener ikke, at vi har noget at være flove over, og jeg synes, at hr. Thomas Hammarberg politiserer lidt rigeligt i den måde, han har haft fokus på Danmark på i fortiden. Derfor er dialogen nogle gange lidt hård.

Kl. 14:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Mogens Jensen (S):

Jamen det er samme emne, der får mig til at spørge ordføreren, for ordføreren brugte meget store ord om Europarådets virksomhed: Nu har det fungeret i 60 år, ordføreren var stolt, og det er et vigtigt arbejde osv.

Så er det jo, at jeg må spørge ordføreren, om det ikke også falder ordføreren for brystet. Det er jo altså ikke et folketingsmedlem, der skriver noget på sin Facebookside, eller et folketingsmedlem, der sidder hjemme i sin stue, det er en minister, der offentligt går ud og bruger udtrykket idiot om en person i en vigtig institution i forbindelse med Europarådets arbejde.

Jeg kan se, at ordføreren smilede lidt af det før. Synes ordføreren virkelig ikke, at det fortjener ord med på vejen og ikke blot et smil og lidt overbærenhed? Er det ikke rimeligt, at man også siger til en minister som hr. Søren Pind, at det der er utidigt og det er manglende respekt over for det arbejde, som hr. Michael Aastrup Jensen jo selv er med til at udføre, når man betegner en person i en institution i Europarådet på den måde? Jeg mener, at det bør kalde på mere end et smil fra Venstres ordførers side, når det er en af partifællerne og en repræsentant for regeringen, der siger noget sådant.

Kl. 14:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu kender jeg jo ministeren særdeles godt, jeg har kendt ham gennem mange år, og jeg ved, at ministeren nærer samme dybe følelser for det store arbejde, som Europarådet gør i forbindelse med udbredelse af demokrati og ytringsfrihed, som jeg. Derfor har jeg ikke på

nogen som helst måde set det her som et angreb på institutionen Europarådet, men derimod som udtryk for, at der er mange, inklusive undertegnede, som mener, at hr. Thomas Hammarberg politiserer lidt rigeligt i den måde, han har fokus på Danmark på.

Hr. Thomas Hammarberg lægger ikke skjul på, at han er uenig i den flygtninge- og udlændingepolitik, som den her regering har, og som bakkes op af et meget stort flertal i Folketinget. Derfor giver han udtryk for det på en lang række måder og på en række forskellige områder. Nu har jeg desværre ikke citaterne, men dem kan man se, hvis bare man søger på det, og hr. Thomas Hammarberg har selv åbnet op for, skal vi kalde det et mere konfrontatorisk dialogsprog? Når man først har åbnet for den politisering, må man også forvente noget tilbage en gang imellem.

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:50

Mogens Jensen (S):

En ting er jo, at menneskerettighedskommissæren har noget at kritisere Danmark for. Det må man så se på. For jeg går ud fra, at ordføreren er enig med mig i, at hvis Danmark har nogle regler eller en praksis, som strider mod menneskerettighedskonventionen, skal det laves om, og så er menneskerettighedskommissæren i sin gode ret til at pege på det og sige: Det her er ikke i orden.

Noget andet er jo, at man offentligt går ud – det er blevet nævnt i mange internationale medier – og kalder menneskerettighedskommissæren en idiot. Det er ikke kun et spørgsmål om en flad bemærkning, det er en officiel repræsentant for Danmarks regering, der siger noget sådant. Det mener jeg altså Venstres ordfører må tage klar afstand fra, hvis man vil være et ansvarligt parti i forhold til den måde, man driver diplomati på i det her land.

Nu nævnte man Menneskerettighedsdomstolen. Så jeg vil bare spørge ordføreren: Hvad foreslår Venstre regeringen gør for at få bugt med de problemer, der er med de mange sager, der venter nede ved Menneskerettighedsdomstolen?

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Michael Aastrup Jensen (V):

Det var et meget vigtigt spørgsmål, der lige kom med i slipstrømmen af det tidligere emne. Men lad mig lige slutte den første del af først. Ministeren gjorde det meget klart, at det var i forhold til budskabet fra hr. Thomas Hammarberg om, at vi skulle være på kant med konventionerne med den politik, som vi har i Danmark.

Der må jeg indrømme, at der er jeg helt enig med ministeren om, at det er vi ikke. Og hvis der er nogle, der mener, at vi skulle være på kant med konventionerne, har vi jo domstolen til at vurdere den situation. Og så vil vi selvfølgelig tage en hvilken som helst dom fra domstolen til efterretning og agere derudfra. Men når man begynder at politisere, som jeg synes hr. Thomas Hammarberg gør og har gjort tidligere, kræver det altså, at vi måske også en gang imellem ikke er så diplomatiske, men måske lidt mere politiske i vore svar.

Hvad angår, hvad vi skal gøre med den stigende sagspukkel, mener jeg, at det er nødvendigt, at vi går ind og kigger på muligheden for at lave reformer på området. F.eks. er jeg ikke afvisende over for, at vi går ind og måske får indført en form for gebyr, sådan at det ikke bare bliver en normsag, at man altid kan skrive en klage til domstolen, for så har man klaget til alle instanser osv. osv. Det er den ene ting.

Den anden ting her på falderebet er, at vi skal ind at kigge på, hvad vi gør med de lande, som er de store skyldnere i forbindelse med domstolen, f.eks. Rusland, som vi må presse endnu mere, så de begynder at agere inden for de rammer, som Europarådet har ifølge sine værdier. For hvis de gjorde det, ville der heller ikke være rejst så mange sager over for dem.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Per Dalggaard (DF):

Tak. Jeg er meget enig i det, Venstres ordfører fremfører i forbindelse med det gode arbejde, som Europarådet gør. Jeg er bare lidt ked af, at omtalen af Rusland er noget ensidig. Jeg kan ikke forstå, hvorfor ordføreren ikke også nævner en række andre lande, hvor der er store problemer: Albanien, Bulgarien, Tyrkiet, som undertrykker kristne mindretal, Ukraine og Italien, som næsten er mafiastyret. I Bulgarien er der også store mafiaorganisationer, som egentlig mere eller mindre styrer det der samfund. Altså, disse lande er dog også medlemmer af Europarådet, som man burde tage fat på at kigge på.

Når vi så skal høre spørgsmål fra SF og S om Danmark og Hammerberg, så får man jo næsten en fornemmelse af, at det er meget nemt at punke de små demokratiske lande i hovedet med miniproblemer, mens de store problemer er noget, man ikke rigtig tager voldsomt fat på dernede.

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg er meget enig med hr. Per Dalggaard i, at der er en lang række andre lande, vi skal have fokus på, og som fru Pernille Frahm var inde på, sidder vi jo i monitoreringskomiteen og kigger på de her lande.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg af Europarådets Parlamentariske Forsamling er valgt til rapporteur for Georgien, og at jeg derfor også er kommet med i den nye ad hoc-komité, der kigger på eftervirkningerne af krigen mellem Georgien og Rusland, altså 2008-krigen. Det gør jo selvfølgelig, at jeg qua min position har meget fokus på de to problemstillinger, og samtidig mener jeg, uagtet hvad mine poster er i Europarådet, at som det absolut største land i Europarådet må Rusland have nogle forpligtelser til ikke samtidig at være det værste land i forhold til at efterleve de værdier, som Europarådet har. Og der må jeg desværre bruge lidt store ord nu og sige, at jeg synes, Rusland kæmper meget for at få den sidsteplads.

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:55

Per Dalggaard (DF):

Det er jeg enig i, og jeg er sikker på, at vi nok også skal få dem på rette spor – ikke mindst ved fælles hjælp.

Så vil jeg spørge om en helt anden ting. Jeg kan huske, jeg tror, det var ved sidste session, at der var et eller andet oppe omkring, om vi ikke skulle monitorere Sveriges ikke særlig demokratiske måde at vælge på. Hvordan går det egentlig med den sag?

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Det er jo nok ikke nogen hemmelighed for de tilstedeværende i hvert fald, at jeg rejste en sag på det område, bakket op af ikke et flertal, men af flere medlemmer af Den Parlamentariske Forsamling fra Danmark, og at sagen indtil videre er strandet på, at vi ikke har fået nok opbakning i Den Parlamentariske Forsamling til kravet om, at vi skal ind at kigge på, hvordan vi får monitoreret det svenske valg til næste gang. Betyder det så, at vi stopper kampen for det? Nej, selvfølgelig ikke, og når vi nærmer os det svenske valg næste gang, vil jeg helt klart tage sagen op og håbe på, at der til den tid vil være opbakning til det i Den Parlamentariske Forsamling. Og der regner jeg med stærk bistand fra i hvert fald flere medlemmers side.

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen det får mig da helt til at tænke på proportionerne her. Nu hørte vi lige ordføreren fortælle, at vi skulle tage os af de vældig store overtrædelser af menneskerettighedskonventionerne. Det er så Sverige, det handler om, men o.k. Jeg har bare sådan lidt svært ved at forstå, hvordan ordføreren kan stå og sige, at han har forståelse for, at man over for menneskerettighedskommissæren bruger ordet idiot, når han gør opmærksom på noget, som kan ligge på kanten.

Jeg forstår jo godt, at ordføreren er helt sikker på, at det gør det ikke, men det er der virkelig mange mennesker, der mener det gør, altså at man ikke kan være sikker på, at det holder til en prøvelse. Så kan ordføreren selvfølgelig godt sige: Jamen det har jo ikke været prøvet. Nej, det har pressefriheden i Ungarn jo heller ikke, men der hørte jeg ikke ordføreren komme og kritisere, at der var kritik af den nye presselov i Ungarn.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Allerførst i forhold til Sverigesituationen: Nej, jeg mener ikke, at valget i Sverige og den måde, det foregår på, skulle være den vigtigste sag for Europarådet. Det har jeg heller ikke sagt, vil jeg sige til hr. Jørgen Poulsen. Betyder det så, at det ikke er en sag, vi skal kigge på? Nej, det betyder det heller ikke. Jeg synes faktisk, at det er en sag, vi skal kigge på. Europarådet er også så stor en størrelse, at vi, når vi har et land, som er så demokratisk på en lang række områder, må råbe vagt i gevær, når der er noget, som i hvert fald jeg og andre mener er udemokratisk.

Der er jo forskellige eksperter i afholdelse af demokratiske valg, som er enige i det budskab, som altså er enige i, at den måde, som valghandlingen foregår på i Sverige, ikke er efter bogen i forhold til at sikre stemmehemmelighed, sikre gennemsækelighed og sikre retten til, at alle partier kan stille op på lige fod. Så det her er jo ikke bare noget, som jeg står og siger. Det er der altså også forskellige eksperter, som har bakket op om, og de diskuterer højlydt det her emne.

I forhold til det sidste: Jeg mener, at det helt klart lyser ud af den måde, som hr. Thomas Hammarberg har ageret på igennem flere år, hvis man kan sige det på den måde, at han er dybt uenig i den udlændinge- og integrationspolitik, vi har i Danmark, og at det nogle gange gør, at han politiserer i sine budskaber. Det må jeg så sige også åbner op for, at man får et lidt, skal vi kalde det kækt svar tilbage.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:59

dels ved at sikre et bedre samspil mellem den politikudvikling, som foregår i Europarådet, og det, som sker i de nationale parlamenter og regeringer.

Kl. 14:59

Jørgen Poulsen (RV):

Selv om det nu var sådan, at vi også havde en afgørelse, som ikke gik imod Danmark, hvis det her blev prøvet, synes ordføreren så, at det er klædeligt, at vores minister, hver gang der stilles spørgsmål til de regler, vi indfører her i landet, som er på kant med og læner sig op ad grænserne til, hvad vi ellers står vagt om, med det samme går ud og bruger endda ord som idiot? Det virker på mig som noget, vi skulle holde os alt for gode til.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg bliver altså også nødt til at sige noget nu. Som formand for den parlamentariske delegation kender jeg jo alle de tilstedeværende rigtig godt og har et kanongodt samarbejde med dem. Men jeg er faktisk også lidt skuffet over delegationen i dag. Jeg er lidt skuffet over, at man mener, at det vigtigste emne at spørge mig om er, hvad en minister har sagt eller ikke har sagt til hr. Thomas Hammarberg, for nu skal vi heller ikke gøre problemet større, end det er.

Jeg tror, at man nok har den opfattelse, at det måske ikke er en lige så stor problemstilling som diskussionen om Rusland, om andre lande osv. Så lad os nu også bevare proportionerne i den her diskussion. Jeg har klart sagt, hvad jeg ville gøre eller ikke gøre i samme sag, men jeg har også samtidig klart sagt, at jeg har forståelse for, at når man er i et så politiseret område, så kommer sproget også nogle gange op på et andet niveau.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Mogens Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Jeg vil også gerne takke udenrigsministeren for en god og fyldestgørende redegørelse om virksomheden i Europarådet. Når jeg sådan er rundt i Danmark for at fortælle om min virksomhed som medlem af Europarådets Parlamentariske Forsamling, står det jo ganske klart, at mange danskere fortsat ikke helt ved, hvad Europarådet egentlig er. Oftest forveksles det med EU, og mange bliver overraskede over, at vi faktisk har et europæisk samarbejde mellem hele 47 af Europas lande, og at det har fungeret i mere end 60 år.

Derfor er der også til stadighed grund til at gøre meget mere for at synliggøre rådets arbejde, også her i Danmark. Jeg tror faktisk, det kunne være meget formålstjenligt, hvis også udenrigsministeren gjorde sig nogle overvejelser om, hvordan det kunne ske i fremtiden her i Danmark. Der bruges jo masser af ressourcer på at synliggøre EU's arbejde; EU har jo deciderede informationskontorer osv. Kunne man ikke også gøre mere i forhold til Europarådets arbejde?

En reform af Europarådets arbejde og struktur, som vi nu har drøftet i noget tid, skal også bidrage til at sikre mere synlighed og ikke mindst mere gennemslagskraft for rådets arbejde, dels ved at fokusere på det, som er Europarådets tre kernearbejdsområder, som også Venstres ordfører nævnte det – nemlig menneskerettigheder, demokratiudvikling og sikring af retsstatsprincipper i alle lande –

I den danske parlamentariske delegation har der jo været bred enighed blandt de forskellige partier og medlemmer, der sidder der, om at bakke op om generalsekretær Thorbjørn Jaglands bestræbelser på at effektivisere Europarådets organisation og også om at fokusere de politiske arbejdsområder, så det både internationalt og i de enkelte lande bliver langt mere tydeligt, hvad Europarådet står for, og ikke mindst skaber større resultater af arbejdet.

Der er slet ingen tvivl om, at Europa har brug for et stærkt og tilidsfuldt samarbejde mellem alle europæiske lande, som netop Europarådet kan sikre, når EU jo fortsat kun dækker 27 lande. Der sker stadig dagligt brud på menneskerettighederne i flere lande. Der er stadig lande, som ikke lever op til de demokratiske og retspolitiske standarder, som er nødvendige for at kunne kalde sig ægte demokratiske samfund, og vi har desværre også – bl.a. med konflikten mellem Rusland og Georgien – stadig risiko for potentielle konflikter mellem europæiske lande. Hertil kommer, at Europarådet også spiller en vigtig rolle for samspillet mellem Europa og Mellemøsten, idet både Israel og det palæstinensiske styre har observatørstatus i rådet, ligesom også Tyrkiets medlemskab er med til at sikre en god dialog med den muslimske del af verden.

Den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er jo nok rådets mest kendte aktiv, og som nævnt tidligere er der stadig problemer med ressourcemangel. Sagsmængden ligger nu på over 161.000 sager, og selv om domstolen har fået mulighed for at effektivisere via enkeltdommerafgørelser og pilotdomme, er det altså sådan, at der stadig væk er voldsomme problemer. Antallet af sager, der venter på afgørelse, er stadig væk alt for stort, selv om man havde en effektivitetsforbedring på 16 pct. i 2010. Og det er Ministerrådet og regeringerne altså nødt til at gøre noget ved, hvis der stadig væk skal opretholdes en tillid til domstolens arbejde. Nu pågår der jo også forhandlinger om, at EU underlægges domstolen, således at den i fremtiden også kan behandle klager over EU. Det synes jeg er en fin udvikling. Glædeligt er det jo, at Danmark ud af alle 47 lande er det land med færrest sager anlagt ved domstolen. I 2010 blev der slet ikke afsagt nogen domme mod Danmark, og det synes jeg da godt at vi kan rose hinanden for.

Et andet vigtigt aktiv for Europarådet er, som vi tidligere har været inde på, menneskerettighedskommissæren, som altså siden 2006 har været svenske Thomas Hammarberg. Han har gjort, vil jeg gerne sige, en formidabel indsats med at overvåge de enkelte landes overholdelse af menneskerettighedskonventionen. I 2010 har han særlig arbejdet med forholdene for udsatte grupper som romaer, flygtninge, seksuelle minoriteter, ligesom han i 2011 har haft særligt fokus på mediefriheden rundtomkring i Europa med udgangspunkt i bl.a. Ungarns vedtagelse af en særdeles problematisk og udemokratisk medielov. Menneskerettighedskommissæren gør virkelig en forskel for menneskerettighederne i Europa, og derfor var det også fuldstændig uacceptabelt, at den danske integrationsminister, hr. Søren Pind, tidligere på året brugte et ord som idiot, simpelt hen fordi han ikke brød sig om kommissærens udtalelser. Det var pinligt, det var umodent, og jeg forstår slet ikke, at min ordførerkollega fra Venstre absolut skal stå her og forsvare den slags – noget, som alle kunne se var helt ude i hampen. Det synes jeg er uforståeligt.

To ting, som jeg selv som parlamentariker har arbejdet med i det forløbne år – det har man jo mulighed for i Europarådet – er diskussionen om en eventuel sænkelse af valgretsalderen til 16 år og forholdet mellem kristendom og islam i Europa.

Jeg har på vegne af bl.a. Socialdemokraterne rejst spørgsmålet om 16-års-valgret i parlamentet, og det skal behandles på vores session i oktober i år. Ofte er nye demokratiske reformer og principper startet med diskussioner i Europarådet, og det kan meget vel også

blive tilfældet med 16-års-valgret, som allerede er gennemført i Øst-rig, en række tyske delstater og også visse østeuropæiske lande. I Danmark har vi jo nedsat en valgretscommission, der drøfter spørgsmålet, og jeg glæder mig til en kommende debat om sagen, hvor jeg mener at der er mange gode argumenter for at inddrage unge langt stærkere i vores demokrati.

I 2010 havde jeg også den fornøjelse at få behandlet en rapport og en resolution om islams rolle i Europa, hvilket jeg har arbejdet med gennem nogle år, og der var det en stor glæde at opleve, at parlamentet enstemmigt vedtog en resolution, som klart opfordrer til dialog og ikke konflikt i forholdet mellem muslimer og kristne i Europa. Der sendes med den resolution et enigt, klart signal til populistiske partier, der søger at slå mønt på fremmedhad, om, at det ikke er den vej, Europa skal gå. Og samtidig sender den et klart signal til de fundamentalistiske islamister om, at de skal bekæmpes, og at de brede muslimske samfund i Europa har en vigtig rolle at spille i forhold til at tage afstand fra og bekæmpe de ekstremistiske muslimer. Det er et klart budskab, som jeg også synes at vi kan bruge i det danske samfund.

Et moderne, et effektivt og et fokuseret Europaråd vil fortsat kunne spille en meget vigtig rolle i det næste årti, og Danmark har, selv om vi er et lille land, en mulighed for at påvirke arbejdet stærkt, hvis vi vil. For her er det mange gange initiativet, der gælder. Jeg synes, at regeringen, uanset farve, og vi parlamentarikere skal give hinanden håndslag på at blive endnu mere udfarende og aktivistiske i Europarådet med et eneste mål, nemlig at fremme et fortsat fredeligt samarbejde, demokrati og menneskerettigheder i hele det europæiske rum. Det er vi fra Socialdemokratiets side indstillet på at bidrage stærkt til.

Kl. 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Dalgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Europarådet har det ligesom mange andre store organisationer: De vokser lige så stille og påtager sig flere og flere opgaver, uden at nogen egentlig har bedt dem om det. Europarådets oprindelige formål, de tre hovedfunktioner, som man måske kan kalde det, og som er det eneste, de skal tage sig af, er jo – sådan som det står i de gamle skrifter – at fremme demokratiene og tage vare på, at landene er retsstat og respekterer menneskerettighederne. Vi må her huske, at i 1949, hvor denne organisation blev oprettet, var der ikke gået inflation i begrebet menneskerettigheder. Dengang vidste befolkningen godt, hvad det betød, nemlig at man skulle opføre sig ordentligt over for sit folk og de eventuelle mindretal i landet, intet mindre. I dag er begrebet menneskerettigheder et udtryk, som nærmest har fået en modsat betydning, nemlig at undertrykke det frie ords tale. Og det har sågar fået ordet menneskesyn hæftet på sig for ligesom rigtig at slå fast, at folk, som har et menneskesyn, er nogle værre nogle. Det er den politisk korrekte venstrefløj, som elsker at slynge om sig med disse omdefinerede begreber.

I dag har Europarådet 47 medlemmer samt et hav af kommissioner, som breder sig ud over alle håndede områder. Fattigdom i landene skal rådet tage sig af; hvordan et underskud på budgettet i et givet land påvirker menneskerettighederne; at fremme kulturel mangfoldighed; at påtage sig et fælles socialt ansvar osv. osv. Det er begreber og emner, som går langt ud over de områder, som egentlig er Europarådets oprindelige agenda.

Den nye generalsekretær, Thorbjørn Jagland, har fra sin tiltræden haft ambitioner om at reformere organisationen. Han kan godt se problemet og godt forstå det. Han ønsker, at Europarådet skal have

et bedre image og få større gennemslagskraft i landene, og det synes Dansk Folkeparti i hvert fald også at der er behov for; det er yderst relevant. Dansk Folkeparti støtter fuldt ud op om Europarådet, men en revision af bureaukratiet er absolut nødvendig. Arbejdet med at komme med ideer til reformer går i første omgang ud på at reducere de mere end 130 programaktiviteter – og det er klart alt for mange – der finder vej til underkomiteer, og som skal behandles dér og senere debatteres i forsamlingen i Europarådet.

Under dette arbejde er alle de politiske grupper blevet spurgt om, hvor og hvordan de ønsker ændringer gennemført. Og i den politiske gruppe, jeg sidder i, og som hedder EDG, European Democrat Group, har jeg foreslået, at man ser på den måde, hvorpå man tildele mandater i rådet, altså om det er en hensigtsmæssig måde, og om det ligger i tråd med de oprindelige intentioner, de tre hovedprincipper, med rådets oprindelige arbejde. Jeg har fremført, at den måde, hvorpå man i dag udvælger antal medlemmer fra de enkelte lande, baserer sig på, hvor mange borgere der er i givet land, og man kan spørge, om det er et godt og fornuftigt kriterium. Det mener jeg faktisk ikke det er, selv om man selvfølgelig kan sige – i en demokratisk ånd – at jo flere borgere, der er i et givet land, jo større magt skal de egentlig have. Men når man nu tænker på, at Europarådet skal tage vare på demokrati og sikre, at de enkelte lande udviser en anstændig opførsel over for deres egen befolkning og er en retsstat, så går det faktisk ikke altid i spænd – som vi også har hørt fra tidligere ordførere – med nogle af de store medlemslande i Europarådet.

Hvad skulle så være kriteriet? kan man spørge. Nu er det ikke, fordi jeg synes, man totalt skal ændre det, men man kunne f.eks. godt forestille sig, at den model eller den score, som Transparency International opgør en gang om året, med hensyn til hvor korrump eller ikkekorrupt nogle givne lande er, burde tælle med som en faktor i forbindelse med antal medlemmer i Europarådet. Og det er jo ikke ukendt, at Danmark f.eks. ligger på førstepladsen som et land, der ingen korruption har. Og det er selvfølgelig ikke, fordi jeg dermed mener, at så skal vi have flertallet af medlemmerne af Europarådet, slet ikke, men vi har i dag 5 medlemmer. Og de store lande, som ikke er særlig demokratiske og ikke kerer sig så meget om deres mindretal, har masser af medlemmer og kan dermed påvirke Europarådets arbejde og det, der kommer ud af Europarådet som resolutioner eller som vedtagelser og henstillinger til de enkelte lande, og det er måske egentlig ikke særlig smart.

Det giver ikke nogen mening, og det giver heller ikke troværdighed, synes jeg, at det forholder sig sådan, at lande som f.eks. Tyrkiet, som undertrykker sit eget kristne mindretal, skal være med til at bestemme, hvordan vi heroppe ikke må udtale os om en eller anden sektør, som måske er kommet for tæt på at genere nogen og dermed får en lille bandbulle af en minister.

Kl. 15:15

Det er netop det, som De Radikales ordfører også tidligere sagde, altså at det er proportionsforvridning af rang. Men jeg håber på, at man måske kan drøfte den problematik, der hedder, at man med hensyn til antal medlemmer i Europarådet skulle have en lille pind ind, der hedder, hvor demokratiske og hvor lidt korrupte de pågældende lande i Europarådet egentlig er. Det ville være en god ting også at få ind. Det kan være, at udenrigsministeren er interesseret i at tage de tanker med til næste møde i Ministerkomiteen. Tak.

Kl. 15:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører for SF.
Kl. 15:15

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Først vil jeg også sige tak for redegørelsen fra udenrigsministeren. Jeg synes først og fremmest, at den her redegørelse er en god gen-

nemgang, hvis man har brug for at fortælle folk, hvad det egentlig er, Europarådet går og laver, hvilke institutioner der er, og hvordan de fungerer i forhold til hinanden. Det er en god pædagogisk fremstilling, der giver et godt overblik.

Det, jeg måske kunne savne i den, er lidt mere stillingtagen til, hvad det egentlig er, den danske regering og Danmark særligt prioriterer, og hvor vi har sat vores aftryk i det forgangne år.

For det er jo lidt, som om Europarådet er en glemt og gemt institution, på trods af at det er den eneste institution, der favner stort set hele Europa – der er to stater, der ikke er med, nemlig Hviderusland og Vatikanstaten. Netop det gør, at det faktisk er et meget vigtigt forum, vi har fat i her, idet det dækker så bredt og giver os en mulighed for at møde mange forskellige europæiske synspunkter og problemstillinger. På den måde kan vi få en fornemmelse af, at selv om det godt kan være, at vi tror, at ting er, som de er hos os, i hele verden, så er der faktisk store forskelle, også inden for Europa. Det giver os også en mulighed for at påvirke hinanden og for at lære af hinanden.

Det, som Europarådet er startet med at se på, er erkendelsen af, at demokrati ikke er nok, hvis demokrati alene er flertalsafgørelser, hemmelige frie valg og flere partier. Det er f.eks. ikke demokrati, hvis 10 mennesker bestemmer, at nr. 11 skal gå ned med skraldespanden hver dag.

Det er kort fortalt og billedligt talt den erfaring, man bygger på, og derfor har man opbygget det her system – som nogle mener er bureaukratisk og indviklet, og som nogle mener har taget overhånd – med konventioner om menneskerettigheder, retsstaten, og hvordan man sikrer borgerne retssikkerhed, og man har tilknyttet domstolen for at vise, at man mener det alvorligt.

Netop den unikke kombination gør, at det her jo er det det stærkeste forum til at sætte alvor bag kampen for menneskerettigheder. Det er den arv, som vi bygger vores demokrati op på, det er den arv, vi skal bygge videre på, det er den arv, vi skal forsøge at give videre til hele Europa – også til Hviderusland – og det er også den arv, der langt hen ad vejen har været succesfuld på det europæiske kontinent og faktisk også globalt. For kampen for afskaffelse af dødsstraf kæmpes jo med udgangspunkt i den europæiske menneskerettighedskonvention, og det er en stadig mere succesfuld historie, for vi er jo ved at komme rigtig langt i målsætningen om at få afskaffet dødsstraffen alle steder.

Derfor synes jeg også, det er så vigtigt, at lande som Danmark, der har været med så længe og har så lang en tradition på det her område, bør være blandt foregangslandene. Det er noget, der engang imellem kan misforstås af nogle, idet man kan få den opfattelse, at vi, der vil det her med menneskerettigheder, har så travlt med at kritisere Danmark. Det er jo ikke, fordi vi mener, at Danmark er dårligere stillet end Rusland eller Tyrkiet; det er jo ikke derfor, vi retter kritikken mod os selv. Det er jo, fordi vi mener, at hvis man vil det her for alvor, bør lande som vores, der har ressourcer og stærke institutioner, som får gode karakterer, når det f.eks. handler om korruption, og som har erfaringer, netop vise, at det kan lade sig gøre at gå i front.

Det er jo hele tiden et spørgsmål om at gå i front i forbindelse med ting, vi selv frivilligt er gået ind på. Der er jo ingen, der nogen sinde har tvunget Danmark med i en eneste konvention. Det er alt sammen noget, den danske stat frivilligt har skrevet under på og gået ind på.

Den anden del af Europarådets virksomhed, som jeg synes er vigtig lige at bruge lidt tid på, er monitoreringen, ikke bare af de nye medlemslande og af lande, hvor der virkelig er problemer, men den faste monitorering, hvor man tager temperaturen på menneskerettighederne, retsstaten og demokratiet i medlemsstaterne, ikke bare hvor det går godt, men også hvor det går skidt.

Det er jo ikke kun Europarådets Parlamentariske Forsamling gennem det udvalg, som Venstres ordfører og jeg sidder i, men også andre instanser, der har den opgave. Det har f.eks. menneskerettighedskommissæren, som har været oppe at vende her, det har CPT, som arbejder med bekæmpelse af tortur, og det har andre institutioner.

Derfor vil jeg, når ministeren nu kommer op og skal svare i den her debat, gerne høre lidt fra hende om, hvad der egentlig sker, når man i Ministerkomiteen modtager de rapporter. Man modtager jo løbende rapporter fra de forskellige instanser. Hvad sker der egentlig videre med dem? Hvordan bliver de videre behandlet – bliver de liggende i Udenrigsministeriet, eller kommer de videre derfra? Kunne man f.eks. tænke sig, at vi havde et bedre samarbejde mellem regeringen og Folketinget om det, sådan at vi fik lidt at vide om, hvad der foregår, og at vi måske kunne bidrage?

For et eller andet sted er det her jo et fælles projekt. Det er ikke sådan, at jeg mener, at ethvert skel mellem lovgivende og udøvende magt skal ophæves, bestemt ikke, men det er jo et område, hvor vi i virkeligheden har glæde af at foretage den gensidige kontrol. Nu kan det være, at det er ministeren, der om kort tid kommer ned i den kontrollerende ende af spektret, og at det er en anden regering, der skal kontrolleres, og så er jeg sikker på, at ministeren vil give mig ret i, at det er sundt og fornuftigt, at parlamentarikerne også deltager i at holde øje med, hvordan Danmark f.eks. lever op til sine forpligtelser.

Kl. 15:21

Det tredje punkt, jeg godt lige ville sige noget om, var reformen. Det er jo sådan, at Europarådet oplever en stigende konkurrence fra EU, og det er sådan set forståeligt nok. Efterhånden som EU vokser, og efterhånden som EU får stadig større indflydelse, er der også stadig flere områder, der ligger tæt på det, som Europarådet traditionelt har arbejdet med, og som måske også er inde over det, som Europarådet traditionelt har arbejdet med, som nu får EU's interesse. Også for at sikre, at EU lever op til sine forpligtelser på nogle af de her områder, kan man komme til at opleve nogle overlapninger.

Der vil jeg gerne høre, når ministeren kommer op, om ministeren kunne sige noget om, hvordan man forestiller sig at sikre, at vi ikke laver alt for meget duplikering af arbejdet, så Danmark i stedet for f.eks. at opbygge sine egne institutioner i EU er med til at sikre, at EU også står bag nogle af de fælles europæiske institutioner. Jeg kan nævne GRETA som eksempel, som arbejder med bekæmpelse af menneskehandel, trafficking, og som oplever, at EU opbygger sine egne institutioner og på den måde tager luften ud af det arbejde, som GRETA står for. Da GRETA jo ikke bare favner inden for EU, men også har kontakter til lande, som virkelig har problemer med trafficking – virkelig, virkelig har problemer med trafficking – så oplever man, at man ikke får de ressourcer og den opbakning fra bl.a. lande i EU, fordi de ligesom synes, de har deres egne institutioner, de hellere vil anvende.

Der kunne jeg godt tænke mig at ministeren og den danske regering i det hele taget trådte lidt i karakter og gjorde det lidt tydeligt, at der må være en fornuftig arbejdsdeling. Der er nogle opgaver, der ligger allerbedst i EU. Det er jeg sådan set enig i. Jeg mener f.eks., at nogle af de opgaver, Europarådet nu beskæftiger sig med, kunne man med stor gavn flytte og bede EU om at tage vare på eller få løst der, og så kunne man måske gennem EU presse andre lande i Europa til at tage de typer af opgaver alvorligt. Derimod ligger andre opgaver godt her, for som jeg nævnte før, er domstolen og hele det institutionssystem, der er bygget op omkring menneskerettigheder, retsstaten, demokrati osv. osv., så solidt og så godt tænkt igennem i Europarådet. Så den arbejdsdeling vil jeg godt have at ministeren siger lidt om.

Et andet punkt, hvor Europarådet er lidt presset, er netop det, at et bureaukrati tit får en trang til at vokse helt pr. automatik. Det er sjældent, at jeg følger trang til at sige det, men jeg er en lille smule enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at man skal holde øje med,

hvordan bureaukratiet udvikler sig, og ikke mindst hvordan det bruges. Hvad er det, vi bruger vores kræfter på i Europarådet? Hvis man skal gå ind på Jaglands reformforslag, kan man sige, at det jo handler om at vende tilbage til kerneområderne. Men der kunne jeg godt tænke mig at høre lidt fra ministeren om, hvad det er, man fra dansk side forestiller sig kerneområderne er. For i modsætning til Dansk Folkepartis ordfører mener jeg, at menneskerettighederne er et begreb, som har fået en vækst, fordi vi er blevet opmærksomme på, at der er ganske mange ting, der spiller ind, når man vil sikre borgernes rettigheder imod statsmagtens evne til at øve overgreb imod dem.

Det tror jeg nok er det, jeg vil sige i denne omgang.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Poulsen som radikal ordfører.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg vil også gerne kvittere for en meget flot og meget grundig redegørelse for Europarådets arbejde. Det er godt at se, at Danmark fortsat bakker op og både politisk og økonomisk støtter de mange initiativer, som Europarådet har taget på de tre kerneområder: Menneskerettigheder, demokrati og retssikkerhed. Den danske støtte er meget vigtig præcis nu i en tid, hvor i hvert fald de fleste af de 47 medlemslande har ondt i økonomien, og hvor det med redegørelsens egne ord kan konstateres, at der kan spores en stigende bekymring over graden af racisme, intolerance og diskrimination i Europa.

Det er godt at se, at Danmark også for øjeblikket er den største bidragyder til en række af de aktiviteter, som finansieres af frivillige økonomiske bidrag. Det gælder udviklingen af juridiske reformer på menneskerettighedsområdet, det gælder forbedring af domstolenes arbejde og træningsprogrammer for jurister, embedsmænd og journalister. Det er meget tilfredsstillende. Det højner i virkeligheden Danmarks anseelse i Europa, og det højner faktisk også Europas anseelse i verden.

Det Radikale Venstre vil også godt kvittere for den danske opbakning til generalsekretærens reformprogram, som jo går ud på at effektivisere arbejdet og netop fokusere på rådets kerneområder. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der har været ganske megen knop-skydning i Europarådet. Nu er så resultatet blevet meget synligt, programmerne er blevet reduceret fra i fjor fra 130 til nu vel 38 i 2011. Det er bare meget svært at gennemskue, om der også er den kvalitet i, at man har reduceret, som man har gjort, men foreløbig må vi tro på, at det er rigtig godt.

Det er også godt, at det er lykkedes for Menneskerettighedsdomstolen nu at få afviklet langt flere sager end nogen sinde før, men det er jo sørgeligt, at sagerne stadig væk stækker sig op. Vi er oppe over 160.000 nu, og det må virkelig være uforståeligt for folk, som lytter til det her, at der ligger over 160.000 sager, som ikke er behandlet. Vi kender alle sammen mekanismen i det her, men det er da et frem-skridt, at man har kunnet behandle flere. Det skyldes jo først og fremmest, at Rusland med denne protokol ikke længere stritter imod, at man så har kunnet effektivisere arbejdet. Men jeg synes, det er en af de ting, som Danmark skal fortsætte med at støtte, men jeg mener også, at det er en af de ting, vi fortsat virkelig må gøre noget for. Det er jo sørgeligt, at hele den fremgang, som har været i sagsbehandlingen, bliver mere end ædt op af nye sager, faktisk i øvrigt også fra Rusland. Men det vil vi i hvert fald godt være med til at styrke, så det går godt.

Når det så gælder Danmark og domstolen, er det da også godt notere, at der ikke er afsagt nogen domme mod Danmark i det forløbne år. Til gengæld har domstolen jo benyttet sig af retten til at iværksætte det, man kalder foreløbige foranstaltninger, og det indebærer jo, at Danmark har fået 368 asylsager overdraget. Det gælder de her

personer, som ellers skulle have været sendt tilbage til Grækenland til nogle helt utilstedelige og helt urimelige forhold. Der lagde jeg også mærke til, at det jo ikke sådan var noget, som den danske regering råbte hurra for, og det synes jeg er lidt ærgerligt, for når vi nu står så fint på de her rettigheder, synes jeg ikke, vi skal slæbe på fødderne, når domstolen råber vagt i gevær.

Jeg synes også, at det er lidt ærgerligt, at den danske regering i mange sager faktisk kører helt ud til kanten af den europæiske menneskerettighedskonvention. Det gælder f.eks. handicappedes og kronisk syge personers rettigheder i forbindelse med tildeling af statsborgerskab, og det gælder de nye regler for familiesammenføring, der lægger meget store hindringer i vejen for at gifte sig med en udlænding, og det gælder mildt sagt det diskriminerende pointsystem, hvor uddannelse i Danmark giver flere point end uddannelse i andre lande.

Kl. 15:31

Det handler ikke om udlændinges rettigheder her i Danmark. Det handler faktisk om mine og alle andre danskeres rettigheder som danskere. Hvorfor er det, at det skal være lettere for en dansker at gifte sig med en amerikaner end f.eks. med en brasilianer? Jeg følger mig ikke nær så overbevist som mange andre her om, at disse spørgsmål vil kunne holde til en afgørelse ved domstolen.

Så samtidig med at vi fra Radikale Venstre gerne vil rose regeringen for den vedvarende støtte til Europarådets virksomhed, vil vi også pege på, at det ikke er så rosenrødt, som redegørelsen giver udtryk for, med Danmarks syn på de her ting. Der kommer signaler, som er meget, meget uheldige. Der er en opfattelse af, eller man kan i hvert fald få den opfattelse, at Danmark går baglæns, når det gælder respekten for de europæiske menneskerettigheder.

Men jeg håber, at Danmark igen kan blive foregangsland på det her område.

Kl. 15:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den radikale ordfører. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:32

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg vil vanen tro gerne takke for en både saglig og også meget konstruktiv debat her i dag om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri. Debatten har i meget høj grad afspejlet, at 2010 var et år, der stod i reformens tegn for Europarådet; et år, hvor arbejdet med reformen af organisationen bag Europarådet for alvor tog fart; et år, hvor domstolsreformen blev yderligere styrket, og et år, hvor Europarådets arbejde med monitorering og fremme af kerneværdierne er blevet bragt videre.

Under debatten her i Folketinget sidste år var der bred tilslutning til ønsket om, at Europarådet skal fokusere på kerneværdierne: menneskerettigheder, demokrati og retssamfund. Og jeg har faktisk hørt flere af ordførerne i dag sådan set lidt efterlyse, at vi genbekræfter det over for hinanden – altså at man skal have fokus på kerneværdierne. Selv udtrykte jeg mig optimistisk om Europarådets evne til i fremtiden under den nye generalsekretær at fokusere på det, man gør bedst, altså så at sige at udbyde færre varer, men varer, der så er af en bedre kvalitet, og jeg mener faktisk ikke, at den optimisme er blevet gjort til skamme. Reformerne gennemført i 2010 betød bedre styring af organisationen, hvor budgetmidler og mål fremover bliver nøje afstemt i 2-årige budgetter, samtidig med at indsatserne koncentrerer sig på baggrund af strategiske prioriteter. Jeg vil også gerne udtrykke min tilfredshed med, at arbejdet med at reformere Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i 2010 fik en ekstra vitaminindsprøjtning med protokol 14, som hr. Jørgen Poulsen også fremhævede. Med Ruslands ratifikation, der trådte i kraft i juni sidste år, har vi faktisk givet domstolen endnu bedre værktøjer på hånden til at få bugt med det store antal sager, der venter på at blive afgjort. Så også

på det område er udviklingen positiv. Men det skal selvfølgelig være endnu bedre, som flere også har nævnt i dag i deres indlæg. På konferencen i Izmir sidste måned opnåede man politisk enighed om tiltag, der sigter på at lette domstolens arbejde yderligere. Det er vi meget tilfredse med fra dansk side.

Ser vi fremad, er der gode udsigter til, at de omfattende reformer af Europarådet, herunder domstolene, vil fortsætte i de kommende år. Anden del af generalsekretær Jaglands ambitiøse reformer blev jo fremlagt i februar i år og indeholder bl.a. forslag til en gennemgang af de eksisterende konventioner med henblik på faktisk at få bekræftet deres fortsatte relevans. For nogle ville det måske have udløst nærmest et ramaskrig, hvis man sagde: Nu ser vi på dem og ser, om de stadig væk er aktuelle. Men jeg synes faktisk, det er et forslag, der ligger i ganske god forlængelse af dagsordenen om at skærpe fokus og koncentration.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne, for jeg synes også, debatten i meget høj grad har været præget af, at ordførerne hver især har sær-områder, som de har som deres mærkesager, og som de naturligvis som rapporteurs har haft et ønske om at sætte et yderligere fokus på.

Jeg vil gerne takke hr. Michael Aastrup Jensen for på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti at sætte så stort fokus på frosne konflikter og ikke mindst Rusland-Georgien-problemstillingen. Jeg kan sige, at jeg i morgen mødes med Georgiens udenrigsminister for at diskutere de udfordringer, der er, og jeg er meget enig i, at det er meget væsentligt, at vi bruger Europarådet som en platform til at prøve at understøtte den udvikling.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Mogens Jensen for det arbejde, hr. Mogens Jensen gør, ikke mindst for at fremme religionsfrihed og bekæmpe tendenserne til racisme, og for det meget vigtige arbejde, som hr. Mogens Jensen har gjort som pennefører på en rapport. Det synes jeg faktisk også er meget vigtigt at få fremhævet. Ikke mindst i en tid, hvor vi desværre oplever rundtomkring i verden, at religiøse mindretal bliver sat under et stigende pres, er det selvfølgelig væsentligt, at den dagsorden også er meget fokuseret i Europarådets arbejde og i Den Parlamentariske Forsamling.

Også hr. Per Dalggaard vil jeg gerne takke for det fokus, der dér var på demokrati, og hvad vi kan gøre, om man så må sige, for at skabe endnu bedre vilkår for, at ægte demokratier blomstrer op. Der må jeg sige, at jeg er meget fuld af, jeg vil ikke kun kalde det optimisme, men også en grundlæggende tro på, at noget af det, som Europarådet er rigtig, rigtig dygtigt til, netop er at hjælpe nye nationer, der skal udvikle sig i demokratisk retning, med at få sat deres strukturer ordentligt op. Ikke mindst i det arbejde, der er omkring forfatninger, kan Europarådet spille en helt afgørende rolle. I forhold til den udvikling, vi ser i Nordafrika, tror jeg faktisk på, at erfaringerne, vi har fra Europarådet og Europarådets arbejde, kan bruges andre steder – bare for at komme med et konkret eksempel på, hvor jeg tror vi kan gøre en forskel med hensyn til demokrati.

Kl. 15:37

Til fru Pernille Frahm vil jeg gerne starte med at sige, at jeg overordnet er fuldstændig enig i, at en af de væsentligste pointer i fru Pernille Frahms indlæg var, at hvis vi ønsker at kontrollere andre, må vi også acceptere at blive kontrolleret selv. Og hvis vi ønsker at kritisere andre og pålægge andre nye tiltag, må vi også kunne tage medicinen selv. Jeg tror faktisk, at enhver organisations troværdighed står og falder med, at ethvert land ikke alene tør udsætte sig selv for kritik, men også tager den til sig. Jeg synes faktisk, det er en vigtig pointe, at man skal tåle kritik og også tage imod den på samme måde, som man forventer at andre lande tager imod den kritik, som man måske selv er en del af. Ellers mister organisationen simpelt hen legitimitet.

Fru Pernille Frahm spurgte til, hvad det danske fokus har været, og jeg vil sige, at der har været ét overordnet fokus for os, og det har været at støtte Jagland i arbejdet for reformer. Europarådet og ikke

mindst domstolens arbejde er simpelt hen for vigtigt til, at det sander til i bureaukrati og dårlig arbejdstilrettelæggelse, og derfor har vi været meget optaget af, at når vi nu har en generalsekretær, der vil disse reformer til gavn for Europarådets arbejde på længere sigt, så skal vi bakke op om det, og det har altså været vores fokus.

Til spørgsmålet om, hvad der sker med rapporterne, når de kommer ind i Ministerrådet, vil jeg sige, at der ikke er tradition for, at der er en debat om hver enkelt specifik rapport. Der er mulighed for, hvis der er specifikke rapporter, der giver anledning til diskussion, at de kan tages op. Men det er typisk sådan, at det er på de mere generelle rapporter, f.eks. fra Torturkomiteen, at tyngden bliver lagt fra Ministerkomiteens side. Så det er altså mest på de generelle rapporter. Men det udelukker altså ikke, at man – som svar på det, fru Pernille Frahm spurgte om – kan gøre det, hvis der er bestemte temaer og mere specifikke rapporter, man ønsker at tage op. Men som sagt er det mest almindelige altså, at man tager de generelle rapporter op.

Til spørgsmålet fra fru Pernille Frahm vedrørende hele problemstillingen om at undgå duplikering mellem de initiativer og det arbejde, der foregår i Europarådets regi, de initiativer, der foregår i EU-regi, eller de initiativer, der foregår i et helt tredje regi, vil jeg sige, at jeg er meget enig i, at det er vigtigt, at vi undgår duplikering. Jeg vil gerne tilkendegive over for fru Pernille Frahm, at vi, også regeringen, er meget åbne for at se på, om vi kan komme med et indspil for at undgå, at der bliver konkurrerende institutioner, eller at man laver det samme frem for at samarbejde med hinanden om det. Jeg ved, at et af de initiativer, der er taget, bl.a. nu hvor Den Europæiske Union tiltræder den europæiske menneskerettighedskonvention og som en konsekvens af, at man ønsker at styrke samarbejdet, er, at Europarådet mødes på månedsbasis såvel med den høje repræsentant Ashton som med naboskabskommissær Füle, og jeg tror i hvert fald, at det er et skridt i den rigtige retning, at man får en bedre dialog i gang. For jeg er enig med fru Pernille Frahm i, at det virker lidt omvendt, hvis forskellige organisationer sådan set begge prøver på at varetage vigtige politiske stykker arbejde, f.eks. omkring bekæmpelse af menneskehandel, men måske mere spænder ben for hinanden end egentlig understøtter hinanden. Så bare for positivt at tilkendegive, at det vil vi i hvert fald gerne medvirke til at have fokus på.

Også tak til hr. Jørgen Poulsen for de pæne ord om rapporten og det bidrag, vi giver både politisk og naturligvis også finansielt. Som sagt er vores fokusområde altså at sikre en hurtigere sagsbehandling, og jeg synes faktisk, at hr. Jørgen Poulsen selv satte fingeren på det helt korrekte ømme punkt, nemlig at der ligger over 100.000 sager og venter i systemet. Det er altså ikke godt, og derfor er det et af de steder, hvor vi kan være med til at gøre en positiv forskel ved at bakke op om reformtiltagene. Hvad angår spørgsmålet om pointsystem og andet, som jeg vil sige er mere af udlændingepolitisk karakter, synes jeg ikke, det er noget, der egentlig hører til under den debat, vi har her i dag. Den debat må man tage med integrationsministeren, hvis man ønsker at drøfte, hvad Danmark kan og ikke kan inden for de konventioner, der er. Selvfølgelig skal der være plads til, at vi har en forskellig tilgang til det, og jeg lægger i hvert fald selv personligt meget vægt på, at vi naturligvis overholder konventionerne netop ud fra princippet om, at hvis vi ønsker, at andre skal gøre det, skal vi i hvert fald også gøre det selv. Ellers er det vanskeligt at kritisere andre.

Jeg vil derfor også gerne runde af med at sige tak for en god og levende debat her i dag. Den afspejler, at der faktisk er høj grad af enighed om de danske prioriteter med hensyn til Europarådet, og jeg vil gerne sige her, at jeg har været rigtig glad over, at det har været meget forskellige indlæg, der er kommet fra ordførernes side i dag. Jeg synes, det afspejler, at man faktisk deltager meget aktivt og levende i det arbejde, der foregår inden for de områder, hvor man selv har et interessefelt, eller hvor man har ansvarsområder, og jeg vil godt opmuntre alle parlamentarikerne til fortsat at deltage så flot og

aktivt i Europarådets arbejde, som man gør, og fortsætte engagementet. Det bidrager alt sammen til, at Europarådet også fremover opnår gode resultater og forhåbentlig også, at det er noget, som den danske befolkning bredt vil anerkende at der bliver gjort et stort stykke arbejde for. Så tusind tak for en god debat.

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:43

Mogens Jensen (S):

Tak for replikken fra ministeren. Det er sjældent, at man som folketingsmedlem får ros fra en minister, og det har vi næsten alle fået, og det skal man jo lappe i sig, og det gør man så. Men jeg vil godt stille udenrigsministeren et spørgsmål. Nu kommer udenrigsministeren ikke så meget ind på menneskerettighedskommissærens arbejde, men jeg vil godt høre, om ikke udenrigsministeren er enig i, at det, at vi har fået oprettet den institution, som menneskerettighedskommissæren er, er et vigtigt aktiv for arbejdet med menneskerettigheder, altså at der er en person, der rejser rundt og har mandskab til at kunne lave en overvågning og rådgive landene og komme med henstillinger til landene, når man kan se, at de overtræder menneskerettighederne. Jeg håber og tror, at ministeren er enig i det, men hun kunne måske give et par ord om det. Jeg synes næsten, det lå implicit i det, udenrigsministeren sagde, nemlig at når man selv synes, at man kan tillade sig at kritisere andre, skal man også selv kunne tage imod kritik på en ordentlig måde. Jeg håber, at det også indebærer, at man har respekt og tiltaler de institutioner, herunder altså menneskerettighedskommissæren, som man samarbejder med på regeringsplan, med respekt. Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om hun er enig i det. Det kunne være rart, hvis ministeren klart sagde, at det må være det, vi i Danmark skal være kendt for, nemlig at vi har en ordentlig diplomatisk adfærd og ikke bruger ukvemsord om folk, der i øvrigt gør et godt stykke arbejde, bl.a. for menneskerettighederne. Det håber jeg ministeren vil bekræfte.

Kl. 15:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:45

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Det kan jeg bekræfte. Menneskerettighedskommissæren er jo uafhængig af Ministerkomiteen, og hans mandat er at sikre en effektiv efterlevelse af menneskerettighederne og assistere medlemslandene med at sikre, at Europarådets standarder også bliver gennemført. Kommisæreren besøger medlemslandene for ved selvsyn at få et overblik over, hvordan menneskerettighedssituationen er, og der kan menneskerettighedskommissæren sådan set tale med hvem, han har lyst til, og komme med de råd, han ønsker. Det er så op til medlemslandene selv, naturligvis, at lytte til rådene, og så vurdere, om det er råd, de finder rigtig gode eller måske knap så gode, men hans afrapporteringer er genstand for dialog, og hans anbefalinger tillægges faktisk stor betydning i Ministerkomiteen. Så jeg synes det er vigtigt, at vi har en sådan kommissær.

Som jeg sagde til fru Pernille Frahm, synes jeg faktisk også, at der kan være folk, man er uenig med, og folk, der har en anden mening end en selv, men jeg synes faktisk, at det er en vigtig pointe i sig selv at være åben over for, at hvis man ønsker, at nogle skal være kritiske over for andre, skal de også have en mulighed for at være kritiske over for en selv.

Kl. 15:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:46

Mogens Jensen (S):

Det andet spørgsmål drejer sig om Menneskerettighedsdomstolen. Det er jo rigtigt, at de reformer, der nu er indført, gør, at man har mulighed for at lave en enkeltdommerbedømmelse af sager, og man arbejder også med nogle procedurer for at kunne, om man så må sige, forproducere nogle sager, så der kan komme en hurtig afgørelse, og også lave pilotdomme, der gør, at man også kan få en hurtig eksekvering.

Men på trods af, at nogle af de her ting allerede er indført, og at der var en effektivisering på 16 pct. i 2010, så har vi altså stadig væk i dag 161.000 sager, der venter på afgørelse. Tror ministeren ikke, at der skal mere til end det, der nu er blevet gjort, for at effektivisere? Er vi simpelt hen ikke nødt til at lægge nogle flere ressourcer ind i den domstol? Og så må vi finde de ressourcer et sted, hvis vi fortsat skal have respekt om domstolens arbejde og man ikke skal vente 7-8 år på at få en sag behandlet.

Kl. 15:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:47

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg har det som hr. Mogens Jensen, nemlig at det selvfølgelig er dybt frustrerende, at sagsophobningen har været så stor, men det er jo en kæmpe udfordring at have et domstolssystem, som 800 millioner mennesker kan klage til. Derfor er det måske heller ikke så mærkeligt, at der er så mange klagesager.

Hovedparten – mere end 90 pct. af de klager, der modtages – afvises imidlertid, fordi de ikke lever op til kravene for at indklage en sag, og derfor giver det faktisk rigtig god mening, at noget af det, vi selvfølgelig skal have sat endnu bedre i system, er et filtreringssystem, så man får filtreret, om man så må sige, alle de åbenbart grundløse sager fra. Som hr. Mogens Jensen selv var inde på, vil man også lave et lidt mere smidigt system, et enkeltdommersystem. Også det at indføre et nyt system med vejledende udtalelser kan være noget af det, der kan være med til, om man så må sige, at få høvlet nogle af bunkerne væk.

Men jeg vil i hvert fald sige, at på Izmir-konferencen, der var her 26.-27. april, var det netop noget af det, man havde fokus på, og som gerne skulle medvirke til, at vi på længere sigt for alvor kan få høvlet af på sagsmængden. Det, jeg tror er væsentligt, er, at vi fortsat bredt fra dansk side holder fast i, at vi vil have gjort noget ved det her, og at vi er villige til at bruge mange forskellige effektive instrumenter til at få det gjort, så de mennesker, der virkelig har en sag, der fortjener domstolens behandling, også får den behandlet hurtigt.

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Per Dalggaard (DF):

Jeg vil også lige først takke for rapporten. Jeg synes, at den er ganske fin og meget informativ. Der var et par steder, som jeg har nogle spørgsmål til.

Der er noget, der hedder den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, og der er med et par eksempler vist eller beskrevet, hvordan man skal transmittere på tysk i radio og tv i Søn-

derjylland. Så står der som en pind 3: skabe klarhed over den traditionelle tilstedeværelse af romasprog i Danmark. Altså, en traditionel tilstedeværelse, hvad er det? Efter sådan 4, 5, 6 år er den traditionel, og så skal man til at lave de samme tiltag med hensyn til tv-udsendelser og radioudsendelser på et romasprog, som jeg faktisk ikke aner hvad er og hvordan lyder. Er det virkelig det, der er hensigten med det?

Der står også om romaerne lidt længere omme, at man så skal have et træningsprogram for romamediatorer. Altså, hvad er det egentlig for noget? For mig at se er det sådan et af de områder, hvor man efterhånden breder sig ud over noget, som ikke direkte har med kerneopgaverne for Europarådet at gøre.

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:50

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Dalgaard, at der har været et fokus, også fra menneskerettighedskommissærens side, på romaerne og romaernes forhold, men de spørgsmål, som hr. Per Dalgaard stiller nu, er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare på her fra talerstolen. Jeg kender slet ikke de dokumenter så meget i detaljer, at jeg vil være i stand til at give et fyldestgørende svar, så jeg vil foreslå hr. Per Dalgaard at stille et skriftligt spørgsmål, så hr. Per Dalgaard får et fyldestgørende svar på de meget detaljerede spørgsmål, han stiller.

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 15:50

Per Dalgaard (DF):

Der er så en anden lille pudsighed. Ved den her samme debat sidste år var der nogle, der havde fundet ud af, at Europarådet havde udskrevet en konkurrence om den flotteste minaret i hele Europa. Altså, for det første finder jeg det fuldstændig tåbeligt, at man gør det, og for det andet koster det penge. Vi har lige hørt, at Europarådet fattes penge.

Men det, jeg så også vil spørge om, og som jeg så nok måske bliver nødt til at stille som et skriftligt spørgsmål, er: Hvem vandt den konkurrence?

Kl. 15:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:51

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, at hvis det her var en konkurrence, hvor man kunne vinde præmier, ville jeg ikke vinde mange præmier, for det er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare hr. Per Dalgaard på. Men det er da et interessant spørgsmål, hr. Per Dalgaard stiller – meget ned i detaljen i forbindelse med den debat, der har været – og derfor vil jeg også her foreslå hr. Per Dalgaard at stille et skriftligt spørgsmål, så vi alle sammen kan få svaret på det meget, meget interessante spørgsmål.

Kl. 15:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Pernille Frahm (SF):

Tak. Jeg fik ikke sagt så meget om domstolen i mit indlæg, men jeg gjorde det faktisk indirekte, da jeg var på talerstolen, for jeg spurgte

om det med de rapporter, der kommer til ministerkomiteen. Når domstolen får så mange sager, er det, fordi domstolen er en kæmpe, bragende succes. Og så kan man gå to veje: Enten kan man give flere penge, så de kan klare flere sager, eller også kan man gøre noget andet, så der kommer færre sager. Venstres ordfører var inde på, at man kunne gøre det sådan, at folk skulle betale for at få deres sager for domstolen. Men der er også en anden mulighed, og det er at sørge for, at landene begynder at opføre sig sådan, at der simpelt hen bliver færre sager, og dér kommer jo f.eks. sådan noget som komiteen til forebyggelse af tortur ind. En af måderne at gøre det på er jo, hvis landene gennemfører nogle af de henstillinger, der kommer.

Det er derfor, jeg spørger, hvad der sker med de rapporter, der kommer til ministerkomiteen; det er jo derfra, forandringerne skal komme.

Kl. 15:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:52

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg tror sådan set, at det vigtigste, man kan gøre, er, at medlemsstaterne selv efterlever de monitoreringsmekanismer, som man har sat i gang, for realiteten er jo den, at når domstolen er kommet med en afgørelse, skal man jo sørge for at implementere den i national lovgivning, for at der ikke kommer en ny sag om det samme emne. Og her er det altså ikke tilstrækkeligt, at man bare laver en implementering af menneskerettighedskonventionen i national lovgivning; den skal jo også efterleves i praksis.

Det er en af de ting, der nu vil blive sat fokus på i det fremadrettede arbejde, altså en større implementering af menneskerettighedskonventionen på nationalt plan fremover, så man bliver bedre i stand til, om jeg så må sige, at tage de resultater, man har fra domstolen, og sørge for, at de bliver ført ud i livet. Det tror jeg da er noget af det, der i høj grad kan være med til, at vi undgår, at så mange sager ender ved domstolen, sådan at man ikke, om jeg så må sige, forstyrrer domstolen med nye sager, som kunne have været undgået, hvis man måske bare havde sørget for at tilrette sin praksis til det, som domstolen har fortolket.

Kl. 15:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:54

Pernille Frahm (SF):

Ja, for sagen er jo, at mange af medlemslandene har implementeret det i deres lovgivning. Deres lovgivning kan være fin nok, men i virkelighedens verden sker der noget andet, og det er jo derfor, vi har den her monitorering. Vi har bl.a. Komiteen til Forebyggelse af Tortur og menneskerettighedskommissæren osv. osv. for at følge op på, hvordan lovgivningen – når man har lavet den – virker i praksis, og at give nogle råd og at give nogle henvisninger. Derfor vil jeg nærmest opfordre til, at ministeren er med til at sætte en bevægelse i gang i Ministerkomiteen, sådan at man der tager debatterne. Man behøver ikke at gå til hinanden, så man går sure fra hinanden bagefter, men viser i Ministerkomiteen, at den her monitorering er noget, man tager alvorligt, og at man selvfølgelig først og fremmest gør det for menneskerettighedernes skyld og dernæst også for at få nedbragt de sager, der kommer til domstolen.

Kl. 15:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:55

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at det er jeg fuldstændig enig i. Parlamentarikerforsamlingen vedtog i år en opfordring til ministerkomiteen om at effektivisere sit arbejde og tage hårdere midler i brug over for de medlemslande, der ikke efterlever domstolens afgørelser.

Det, man har valgt at gøre nu i ministerkomiteen, er faktisk at ændre sine arbejdsmetoder, så der nu kommer en tovejsprocedure, der betyder, at selve overvågningsproceduren, med hensyn til om medlemslandene så ændrer deres praksis, bliver der altså fulgt hurtigere op på.

Så man har i hvert fald valgt at sige, at der skal et øget fokus på overvågning af medlemslandenes efterlevelse af domstolens afgørelser, og her kan tovejsproceduren være en af de måder, hvorpå man kan få sat yderligere skub i tingene. Så det er i hvert fald vigtigt at få fremhævet her.

Men jeg tror godt, at jeg kan sige til fru Pernille Frahm, at det er det første skridt. Jeg tror, det stadig væk er vigtigt, at vi holder det på dagsordenen.

Kl. 15:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, siger vi tak til udenrigsministeren.

Så er forhandlingen sluttet.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 18. maj, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:56).